

Den Europæiske Unions Tidende

C 82

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

52. årgang

4. april 2009

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
IV <i>Oplysninger</i>		
OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER		
Domstolen		
2009/C 82/01	Domstolens seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 69 af 21.3.2009	1
V <i>Udtalelser</i>		
RETLIGE PROCEDURER		
Domstolen		
2009/C 82/02	Sag C-110/05: Domstolens dom (Store Afdeling) af 10. februar 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (Traktatbrud — artikel 28 EF — begrebet »foranstaltninger med tilsvarende virkning som kvantitative indførselsrestriktioner« — forbud mod, at knalserter, motorcykler, trehjulede motorcykler og quadricykler trækker en påhængsvogn på en medlemsstats område — trafiksikkerhed — adgang til markedet — hindring — proportionalitet)	2
2009/C 82/03	Sag C-301/06: Domstolens dom (Store Afdeling) af 10. februar 2009 — Irland mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union (Annullationssøgsmål — direktiv 2006/24/EF — lagring af data genereret eller behandlet i forbindelse med tilvejebringelse af elektroniske kommunikationstjenester — valg af hjemmel)	2

DA

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2009/C 82/04	Sag C-45/07: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 12. februar 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik (Traktatbrud — artikel 10 EF, artikel 71 EF og artikel 80, stk. 2, EF — sikkerheden til søs — kontrol af skibe og havnefaciliteter — internationale overenskomster — Fællesskabets og medlemsstaternes respektive kompetence)	3
2009/C 82/05	Sag C-138/07: Domstolens dom (Første Afdeling) af 12. februar 2009 — Belgische Staat mod N.V. Cobelfret (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van beroep te Antwerpen — Belgien) (Direktiv 90/435/EØF — artikel 4, stk. 1 — direkte virkning — nationale bestemmelser, som tilsigter at ophæve dobbeltbeskatning af udloddet udbytte — udelukkende fradrag for modtaget udbytte i moderselskabets beskatningsgrundlag, i det omfang moderselskabet har et skattepligtigt overskud)	3
2009/C 82/06	Sag C-185/07: Domstolens dom (Store Afdeling) af 10. februar 2009 — Allianz SpA, tidligere Riunione Adriatica Di Sicurtà SpA, Generali Assicurazioni Generali SpA mod West Tankers Inc. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra House of Lords, Det Forenede Kongerige) (Anerkendelse og fuldbyrdelse af udenlandske voldgiftskendelser — forordning (EF) nr. 44/2001 — anvendelsesområde — kompetence for en ret i en medlemsstat til at nedlægge et forbud, hvorved en part afskæres fra at anlægge en retssag eller fortsætte en allerede anlagt retssag ved en domstol i en anden medlemsstat med den begrundelse, at en sådan retssag er i strid med en voldgiftsaftale — New Yorkkonventionen)	4
2009/C 82/07	Sag C-339/07: Domstolens dom (Første Afdeling) af 12. februar 2009 — Christopher Seagon som kurator for konkursboet efter Frick Teppichboden Supermärkte GmbH mod Deko Marty Belgium NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland) (Retligt samarbejde i civile sager — insolvensbehandling — kompetent ret)	4
2009/C 82/08	Sag C-466/07: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 12. februar 2009 — Dietmar Klarenberg mod Ferrotron Technologies GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesarbeitsgericht Düsseldorf — Tyskland) (Socialpolitik — direktiv 2001/23/EF — overførsel af virksomheder — varetagelse af arbejdstagernes rettigheder — begrebet »overførsel« — overdragelse af en del af en bedrift til en anden virksomhed — organisatorisk uafhængighed efter overdragelsen)	5
2009/C 82/09	Sag C-475/07: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 12. februar 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Polen (Traktatbrud — afgift på elektricitet — direktiv 2003/96/EF — artikel 21, stk. 5, første afsnit — forfaldstidspunktet for afgiften)	5
2009/C 82/10	Sag C-515/07: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 12. februar 2009 — Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie mod Staatssecretaris van Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene) (Sjette momsdirektiv — goder og tjenesteydelser, der henføres til virksomheden til brug for afgiftspligtige transaktioner og andre transaktioner end afgiftspligtige — ret til øjeblikkeligt og fuldt fradrag for afgift i forbindelse med køb af sådanne goder og tjenesteydelser)	6
2009/C 82/11	Sag C-67/08: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 12. februar 2009 — Margarete Block mod Finanzamt Kaufbeuren (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland) (Frie kapitalbevægelser — artikel 56 EF og 58 EF — arveafgift — national lovgivning, som ikke tillader modregning i arveafgift, som skal betales i den medlemsstat, hvor ejeren af godet var bosiddende på dødstidspunktet, af arveafgift, som arvingen har betalt i en anden medlemsstat, når det arvede gode er pengefordringer — dobbeltbeskatning — restriktion — foreligger ikke)	6

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2009/C 82/12	Sag C-93/08: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 12. februar 2009 — Schenker SIA mod Valsts ieņēmumu dienests (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākās tiesas Senāts — Republikken Letland) (Anmodning om præjudiciel afgørelse — forordning (EF) nr. 1383/2003 — artikel 11 — lempelig procedure for afståelse af varer med henblik på tilintetgørelse — foreløbig afgørelse af, at en intellektuel ejendomsret er krænket — administrativ sanktion)	7
2009/C 82/13	Sag C-224/08: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 10. februar 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik (Traktatbrud — direktiv 2006/100/EF — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)	7
2009/C 82/14	Sag C-282/08: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 5. februar 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg (Traktatbrud — direktiv 2005/29/EF — urimelig handelspraksis — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)	8
2009/C 82/15	Sag C-293/08: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 5. februar 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Finland (Traktatbrud — direktiv 2004/83/EF — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)	8
2009/C 82/16	Sag C-488/08 P: Appel iværksat den 12. november 2008 af Matthias Rath til prøvelse af kendelse afsagt af Retten i Første Instans (Syvende Afdeling) den 8. september 2008 i sag T-373/06 — Matthias Rath mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked	9
2009/C 82/17	Sag C-489/08 P: Appel iværksat den 12. november 2008 af Matthias Rath til prøvelse af kendelse afsagt af Retten i Første Instans (Syvende Afdeling) den 8. september 2008 i sag T-374/06 — Matthias Rath mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked	9
2009/C 82/18	Sag C-545/08: Sag anlagt den 4. december 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Polen	10
2009/C 82/19	Sag C-559/08 P: Appel iværksat den 9. februar 2009 af Deepak Rajani (Dear!Net Online) til prøvelse af dom afsagt af Retten i Første Instans (Ottende Afdeling) den 26. november 2008 i sag T-100/06: Deepak Rajani (Dear!Net Online) mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	10
2009/C 82/20	Sag C-3/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van Beroep te Gent (Belgien) den 8. januar 2009 — Erotic Center BVBA mod Belgische Staat	11
2009/C 82/21	Sag C-4/09 P: Appel iværksat den 8. januar 2009 af Gerasimos Potamianos til prøvelse af dom afsagt den 15. oktober 2008 af Retten i Første Instans (Syvende Afdeling) i sag T-160/04, Potamianos mod Kommissionen	11
2009/C 82/22	Sag C-19/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Wien (Østrig) den 15. januar 2009 — Wood Floor Solutions Andreas Domberger GmbH mod Silva Trade, SA	12
2009/C 82/23	Sag C-20/09: Sag anlagt den 15. januar 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik	12
2009/C 82/24	Sag C-22/09: Sag anlagt den 15. januar 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg	13
2009/C 82/25	Sag C-25/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővarosi Bíróság (Ungarn) den 19. januar 2009 — Sió-Eckes Kft mod Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve	13

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2009/C 82/26	Sag C-27/09 P: Appel iværksat den 21. januar 2009 af Den Franske Republik til prøvelse af dom afsagt den 4. december 2008 af Retten i Første Instans (Syvende Afdeling) i sag T-284/08, People's Mojahedin Organization of Iran mod Rådet for Den Europæiske Union	14
2009/C 82/27	Sag C-30/09: Sag anlagt den 22. januar 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik	15
2009/C 82/28	Sag C-31/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Bíróság (Ungarn) den 26. januar 2009 — Nawras Bolbol mod Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal	15
2009/C 82/29	Sag C-35/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 28. januar 2009 — Ministero dell'Economia e delle Finanze og Agenzia delle Entrate mod Paolo Speranza	16
2009/C 82/30	Sag C-36/09 P: Appel iværksat den 28. januar 2009 af Transportes Evaristo Molina, SA til prøvelse af kendelse afsagt den 14. november 2008 af Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-45/08, Transportes Evaristo Molina, SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	16
2009/C 82/31	Sag C-37/09: Sag anlagt den 28. januar 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik	17
2009/C 82/32	Sag C-38/09 P: Appel iværksat den 29. januar 2009 af Ralf Schröder til prøvelse af dom afsagt den 19. november 2008 af Retten i Første Instans (Syvende Afdeling) i sag T-187/06, Ralf Schröder mod EF-Sortsmyndigheden	17
2009/C 82/33	Sag C-47/09: Sag anlagt den 2. februar 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	18
2009/C 82/34	Sag C-48/09 P: Appel iværksat den 2. februar 2009 af Lego Juris A/S til prøvelse af dom afsagt af Retten i Første Instans (Ottende Afdeling) den 12. november 2008 i sag T-270/06 — Lego Juris A/S mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM), den anden part i sagen for appelkammeret og intervenient ved Retten: Mega Brands, Inc.	19
2009/C 82/35	Sag C-50/09: Sag anlagt den 4. februar 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland	19
2009/C 82/36	Sag C-51/09 P: Appel iværksat den 3. februar 2009 af Barbara Becker til prøvelse af dom afsagt af Retten i Første Instans (Første Afdeling) den 2. december 2008 i sag T-212/07 — Harman International Industries, Inc. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	20
2009/C 82/37	Sag C-54/09 P: Appel iværksat den 6. februar 2009 af Den Helleniske Republik til prøvelse af dom afsagt den 11. december 2008 af Retten i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-339/06, Den Helleniske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	21
2009/C 82/38	Sag C-68/09 P: Appel iværksat den 16. februar 2009 af Georgios Karatzoglou til prøvelse af dom afsagt den 2. december 2008 af Retten i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-471/04, Georgios Karatzoglou mod Det Europæiske Genopbygningsagentur (AER)	21
2009/C 82/39	Sag C-69/09 P: Appel iværksat den 14. februar 2009 af Makhteshim-Agan Holding BV, Makhteshim-Agan Italia Srl og Magan Italia Srl til prøvelse af kendelse afsagt af Retten i Første Instans (Sjette Afdeling) den 26. november 2008 i sag T-393/06, Makhteshim-Agan Holding BV m.fl. mod Kommissionen	22

Retten i Første Instans

2009/C 82/40	Sag T-265/06: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 12. februar 2009 — Lee/DE mod KHIM — Cooperativa italiana di ristorazione (PIAZZA del SOLE) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket PIAZZA del SOLE — ældre nationale og internationale ordmærker PIAZZA og PIAZZA D'ORO — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 — ingen lighed mellem tegnene) 23	23
2009/C 82/41	Forenede sager T-359/07 P — T-361/07 P: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 20. februar 2009 — Kommissionen mod Bertolete m.fl. (Appel — personalesag — kontraktansatte ved OIB — tidligere arbejdstagere efter belgisk ret — ændret ansættelsesordning — Kommissionens afgørelser om løn — ligebehandling) 23	23
2009/C 82/42	Sag T-229/07: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 13. februar 2009 — Vitro Corporativo mod KHIM — Vallon (√) (EF-varemærker — indsigelse — tilbagekaldelse af indsigelsen — uforholdt at træffe afgørelse) 24	24
2009/C 82/43	Sag T-126/08: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 10. februar 2009 — Okalux mod KHIM — Ondex (ONDACELL) (EF-varemærker — indsigelsessag — manglende betaling af indsigelsesgebyr — afgørelse, der erklærer, at indsigelsen ikke er rejst — søgsmål, der er klart uden retligt grundlag) 24	24
2009/C 82/44	Sag T-352/08 R: Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 23. januar 2009 — Pannon Hőerőmű mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — statsstøtte — kommissionsbeslutning, hvorved statsstøtte ydet af Ungarn til visse elektricitetsproducenter i form af aftaler om køb af elektricitet, erklæres uforenelig med fællesmarkedet — begæring om udsættelse af gennemførelsen — manglende uopsættelighed — interesseafvejning) 25	25
2009/C 82/45	Sag T-511/08 R: Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 23. januar 2009 — Unity OSG FZE mod Rådet og EUPOL Afghanistan (Særlige rettergangsformer — offentlige indkøb — afslag på et bud — begæring om udsættelse af gennemførelse — mistet chance — manglende uopsættelighed) 25	25
2009/C 82/46	Sag T-442/08: Sag anlagt den 3. oktober 2008 — CISAC mod Kommissionen 25	25
2009/C 82/47	Sag T-591/08: Sag anlagt den 29. december 2008 — Evropaïki Dynamiki mod Kommissionen 26	26
2009/C 82/48	Sag T-8/09: Sag anlagt den 6. januar 2009 — Dredging International og Ondernemingen Jan de Nul mod EMSA 27	27
2009/C 82/49	Sag T-17/09: Sag anlagt den 9. januar 2009 — Evropaïki Dynamiki mod Kommissionen 27	27
2009/C 82/50	Sag T-27/09: Sag anlagt den 19. januar 2009 — Stella Kunststofftechnik mod KHIM — Stella Pack (Stella) 28	28
2009/C 82/51	Sag T-28/09: Sag anlagt den 21. januar 2009 — Park mod KHIM — Bae (PINE TREE) 29	29
2009/C 82/52	Sag T-30/09: Sag anlagt den 21. januar 2009 — Engelhorn mod KHIM — The Outdoor Group (peerstorm) 29	29

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2009/C 82/53	Sag T-33/09: Sag anlagt den 26. januar 2009 — Den Portugisiske Republik mod Kommissionen	30
2009/C 82/54	Sag T-36/09: Sag anlagt den 23. januar 2009 — dm-drogerie markt mod KHIM — Distribuciones Mylar (dm)	30
2009/C 82/55	Sag T-40/09: Sag anlagt den 26. januar 2009 — Advance Magazine Publishers mod KHIM — Selecciones Americanas («VOGUE CAFÉ»)	31
2009/C 82/56	Sag T-41/09: Sag anlagt den 27. januar 2009 — Hipp & Co mod KHIM — Nestlé (Bebio)	32
2009/C 82/57	Sag T-51/09: Sag anlagt den 9. februar 2009 — Kommissionen mod Antiche Terre	32
2009/C 82/58	Sag T-52/09: Sag anlagt den 11. februar 2009 — Nycomed Danmark mod EMEA	33
2009/C 82/59	Sag T-58/09: Sag anlagt den 11. februar 2009 — Schemaventotto mod Kommissionen	34
2009/C 82/60	Sag T-344/02: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 6. februar 2009 — Air One mod Kommissionen	35
2009/C 82/61	Sag T-4/08: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 29. januar 2009 — EMSA mod Portugal	35

Retten for EU-Personalesager

2009/C 82/62	Sag F-38/08: Personalerettens dom (Første Afdeling) af 17. februar 2009 — Liotti mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — bedømmelse — karriereudviklingsrapport — bedømmelsesåret 2006 — bedømmelseskriterier, der kan benyttes af bedømmerne)	36
2009/C 82/63	Sag F-51/08: Personalerettens dom (Første Afdeling) af 17. februar 2009 — Stols mod Rådet (Personalesag — tjenestemænd — forfremmelse — forfremmelsesåret 2007 — sammenligning af fortjenester — åbenbart urigtigt skøn)	36
2009/C 82/64	Sag F-40/08: Personalerettens kendelse (Første Afdeling) af 3. februar 2009 — Carvalhal Garcia mod Rådet (Personalesag — tidligere tjenestemænd — vederlag — uddannelsestillæg — afslag på tildeling — søgsmål anlagt for sent — åbenbart afvisningsgrundlag)	36
2009/C 82/65	Sag F-9/09: Sag anlagt den 6. februar 2009 — Vicente Carbajosa m.fl. mod Kommissionen	37
2009/C 82/66	Sag F-10/09: Sag anlagt den 3. februar 2009 — Moshonaki mod Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene	37

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG
ORGANER

DOMSTOLEN

(2009/C 82/01)

Domstolens seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 69 af 21.3.2009

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 55 af 7.3.2009

EUT C 44 af 21.2.2009

EUT C 32 af 7.2.2009

EUT C 19 af 24.1.2009

EUT C 6 af 10.1.2009

EUT C 327 af 20.12.2008

Teksterne er tilgængelige i:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Udtalelser)

RETLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Store Afdeling) af 10. februar 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-110/05) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — artikel 28 EF — begrebet »foranstaltninger med tilsvarende virkning som kvantitative indførselsrestriktioner« — forbud mod, at knallerter, motorcykler, trehjulede motorcykler og quadricykler trækker en påhængsvogn på en medlemsstats område — trafiksikkerhed — adgang til markedet — hindring — proportionalitet)

(2009/C 82/02)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved D. Recchia og F. Amato, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik (ved I.M. Braguglia, som befuldmægtiget, og avvocato dello Stato M. Fiorilli)

Sagens genstand

Traktatbrud — overtrædelse af artikel 28 EF — nationale bestemmelser om forbud mod, at motordrevne køretøjer (med undtagelse af traktorer) trækker et påhængskøretøj

Konklusion

- 1) Den Italienske Republik frifindes.
- 2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 115 af 14.5.2005.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 10. februar 2009 — Irland mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-301/06) ⁽¹⁾

(Annulationsøgsmål — direktiv 2006/24/EF — lagring af data genereret eller behandlet i forbindelse med tilvejebringelse af elektroniske kommunikationstjenester — valg af hjemmel)

(2009/C 82/03)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Irland (ved D. O'Hagan, som befuldmægtiget, E. Fitzsimons, D. Barniville og A. Collins, SC)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Den Slovakiske Republik (ved J. Čorba, som befuldmægtiget)

Sagsøgte: Europa-Parlamentet (ved H. Duintjer Tebbens, M. Dean og A. Auersperger Matic, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-C. Piris, J. Schutte og S. Kyriakopoulou, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Kongeriget Spanien (ved M.A. Sampol Pucurull og J. Rodríguez Cárcamo, som befuldmægtigede), Kongeriget Nederlandene (ved C. ten Dam og C. Wissels, som befuldmægtigede), Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved C. Docksey, R. Troosters og C. O'Reilly, som befuldmægtigede) og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (ved M.H. Hijmans, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/24/EF af 15. marts 2006 om lagring af data genereret eller behandlet i forbindelse med tilvejebringelse af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester eller elektroniske kommunikationsnet og om ændring af direktiv 2002/58/EF (EUT L 105, s. 54) — valg af retsgrundlag

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Irland betaler sagens omkostninger.
- 3) Kongeriget Spanien, Kongeriget Nederlandene, Den Slovakiske Republik, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 237 af 30.9.2006.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 12. februar 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Hellske Republik

(Sag C-45/07) (¹)

(Traktatbrud — artikel 10 EF, artikel 71 EF og artikel 80, stk. 2, EF — sikkerheden til søs — kontrol af skibe og havnefaciliteter — internationale overenskomster — Fællesskabets og medlemsstaternes respektive kompetence)

(2009/C 82/04)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved K. Simonsson, M. Konstantinidis, F. Hoffmeister og I. Zervas, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Hellske Republik (ved A. Samoni-Rantou og S. Chala, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for den anden part i sagen: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved I. Rao, som befuldmægtiget, bistået af D. Anderson, QC)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af EF-traktatens artikel 10 og 71 samt artikel 81, stk. 2 — forelæggelse af et forslag for en international organisation, som henhører under Fællesskabets eksterne enekompetence (maritim sikkerhed) — forslag med henblik på kontrol af overensstemmelsen af skibe og havnefaciliteter med kravene i kapitel XI-2 i SOLAS-konventionen og med ISPS-koden

Konklusion

- 1) Den Hellske Republik har tilsidesat de forpligtelser, som påhviler den i henhold til artikel 10 EF, artikel 71 EF og artikel 80, stk. 2, EF, idet Den Hellske Republik har forelagt Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) et forslag (MSC 80/5/11) vedrø-

rende kontrol af foreneligheden af skibe og havnefaciliteter med kravene i kapitel XI-2 i den internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv på søen, der blev undertegnet i London den 1. november 1974, og med den internationale kode for sikring af skibe og havnefaciliteter.

- 2) Den Hellske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 82 af 14.4.2007.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 12. februar 2009 — Belgische Staat mod N.V. Cobelfret (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van beroep te Antwerpen — Belgien)

(Sag C-138/07) (¹)

(Direktiv 90/435/EØF — artikel 4, stk. 1 — direkte virkning — nationale bestemmelser, som tilsigter at ophæve dobbeltbeskatning af udloddet udbytte — udelukkende fradrag for modtaget udbytte i moderselskabets beskatningsgrundlag, i det omfang moderselskabet har et skattepligtigt overskud)

(2009/C 82/05)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van beroep te Antwerpen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Belgische Staat

Sagsøgt: N.V. Cobelfret

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hof van beroep te Antwerpen — fortolkning af artikel 4 i Rådets direktiv 90/435/EØF af 23. juli 1990 om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater (EFT L 225, s. 6) — nationale bestemmelser, der har til formål at hindre dobbeltbeskatning af udloddet udbytte — betingelser

Konklusion

Artikel 4, stk. 1, første led, i Rådets direktiv 90/435/EØF af 23. juli 1990 om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater skal fortolkes således, at den er til hinder for en medlemsstats lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter udbytte, som et moderselskab modtager, indgår i moderselskabets beskatningsgrundlag for derefter at fratrækkes i dette beskatningsgrundlag med 95 %, for så vidt som der for den omhandlede skatteperiode efter fradrag for andre fritagne udbytter består et overskud.

Artikel 4, stk. 1, første led, i direktiv 90/435 er ubetinget og tilstrækkeligt præcis til at kunne påberåbes ved de nationale domstole.

(¹) EUT C 117 af 26.5.2007.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 10. februar 2009 — Allianz SpA, tidligere Riunione Adriatica Di Sicurta SpA, Generali Assicurazioni Generali SpA mod West Tankers Inc. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra House of Lords, Det Forenede Kongerige)

(Sag C-185/07) (¹)

(Anerkendelse og fuldbyrdelse af udenlandske voldgiftskendelser — forordning (EF) nr. 44/2001 — anvendelsesområde — kompetence for en ret i en medlemsstat til at nedlægge et forbud, hvorved en part afskæres fra at anlægge en retssag eller fortsætte en allerede anlagt retssag ved en domstol i en anden medlemsstat med den begrundelse, at en sådan retssag er i strid med en voldgiftsaftale — New Yorkkonventionen)

(2009/C 82/06)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

House of Lords

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Allianz SpA, tidligere Riunione Adriatica Di Sicurta SpA, Generali Assicurazioni Generali SpA

Sagsøgt: West Tankers Inc.

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — House of Lords — fortolkning af Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT L 12, s. 1) — hvorvidt en ret i en medlemsstat kan afsige en kendelse, hvorved en part afskæres fra at anlægge en retssag eller fortsætte en allerede anlagt retssag i en anden medlemsstat, med den begrundelse, at en sådan retssag er i strid med en voldgiftsaftale

Konklusion

Den omstændighed, at en ret i en medlemsstat udsteder et forbud, hvorved en person afskæres fra at anlægge en retssag eller fortsætte en

allerede anlagt retssag for retterne i en anden medlemsstat, med den begrundelse, at en sådan retssag er i strid med en voldgiftsaftale, er uforenelig med Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område.

(¹) EUT C 155 af 7.7.2007.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 12. februar 2009 — Christopher Seagon som kurator for konkursboet efter Frick Teppichboden Supermärkte GmbH mod Deko Marty Belgium NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-339/07) (¹)

(Retligt samarbejde i civile sager — insolvensbehandling — kompetent ret)

(2009/C 82/07)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Christopher Seagon som kurator for konkursboet efter Frick Teppichboden Supermärkte GmbH

Sagsøgt: Deko Marty Belgium NV

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesgerichtshof — fortolkning af artikel 3, stk. 1, Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om konkurs (EFT L 160, s. 1) og af artikel 1, stk. 2, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT 2001 L 12, s. 1) — kompetence for retten i den medlemsstat, hvor centret for skyldnerens hovedinteresser befinder sig, vedrørende afgørelser, der følger direkte af insolvensbehandlingen, og som træffes i snæver forbindelse hermed — omstødelsessøgsmål i konkurs (Insolvenzanfechtungsklage) vedrørende tilbagesøgning af et beløb betalt af skyldneren til et selskab med hjemsted i en anden medlemsstat

Konklusion

Artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om konkurs skal fortolkes således, at retterne i den medlemsstat, på hvis område insolvensbehandlingen er indledt, har kompetence til at træffe afgørelse i et omstødsessøgsmål, der er baseret på insolvens og er rettet mod en sagsøgt, som har sit vedtægtsmæssige hjemsted i en anden medlemsstat.

(¹) EUT C 269 af 10.11.2007.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 12. februar 2009 — Dietmar Klarenberg mod Ferrotron Technologies GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesarbeitsgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Sag C-466/07) (¹)

(Socialpolitik — direktiv 2001/23/EF — overførsel af virksomheder — varetagelse af arbejdstagernes rettigheder — begrebet »overførsel« — overdragelse af en del af en bedrift til en anden virksomhed — organisatorisk uafhængighed efter overdragelsen)

(2009/C 82/08)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesarbeitsgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Dietmar Klarenberg

Sagsøgt: Ferrotron Technologies GmbH

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Landesarbeitsgericht Düsseldorf — fortolkning af artikel 1, stk. 1, litra a) og b), i Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter (EFT L 82, s. 16) — anvendeligheden af direktiv 2001/23/EF på en kontraktmæssig overdragelse af en del af en bedrift til en anden virksomhed, der ikke viderefører den overdragne bedriftsdel som en organisatorisk uafhængig bedriftsdel — begrebet »overførsel« i direktiv 2001/23/EF

Konklusion

Artikel 1, stk. 1, litra a) og b), i Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om

varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter skal fortolkes således, at sidstnævnte ligeledes kan finde anvendelse i en situation, hvor den overførte virksomheds- eller bedriftsdel ikke bevarer sin organisatoriske uafhængighed, såfremt den funktionelle forbindelse mellem de forskellige overførte produktionsfaktorer opretholdes, og dette gør det muligt for erhververen at anvende disse sidstnævnte til at fortsætte den samme eller en tilsvarende økonomisk aktivitet, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

(¹) EUT C 8 af 8.12.2008.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 12. februar 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Polen

(Sag C-475/07) (¹)

(Traktatbrud — afgift på elektricitet — direktiv 2003/96/EF — artikel 21, stk. 5, første afsnit — forfaldstidspunktet for afgiften)

(2009/C 82/09)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved W. Mölls og K. Herrmann, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Polen (ved T. Kozek, M. Dowgielewicz, M. Jarosz og A. Rutkowska, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme artikel 21, stk. 5, i Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (EØS-relevant tekst) (EUT L 283, s. 51) — forfaldstidspunktet for afgiften på elektricitet

Konklusion

1) Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet, som ændret ved Rådets direktiv 2004/74/EF af 29. april 2004, idet den ikke den 1. januar 2006 har tilpasset sit system for beskatning af elektricitet, for så vidt angår forfaldstidspunktet for afgiften på elektricitet, til kravene i direktivets artikel 21, stk. 5, første afsnit.

2) Republikken Polen betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 22 af 26.1.2008.

**Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 12. februar 2009 —
Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie
mod Staatssecretaris van Financiën (anmodning om præju-
diciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden —
Nederlandene)**

(Sag C-515/07) (¹)

*(Sjette momsdirektiv — goder og tjenesteydelser, der henføres
til virksomheden til brug for afgiftspligtige transaktioner og
andre transaktioner end afgiftspligtige — ret til øjeblikkeligt
og fuldt fradrag for afgift i forbindelse med køb af sådanne
goder og tjenesteydelser)*

(2009/C 82/10)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hoge Raad der Nederlanden — fortolkning af artikel 6, stk. 2, og artikel 17, stk. 1, 2 og 6, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — goder og tjenesteydelser (ikke blot investeringsgoder der anvendes dels til virksomhedsformål dels til private formål) — fuld integrering i den afgiftspligtiges erhvervsvirksomhed — mulighed for øjeblikkelig og fuld fradrag for den afgift, der er forbundet med erhvervelsen af sådanne goder og tjenesteydelser

Konklusion

Artikel 6, stk. 2, litra a), og artikel 17, stk. 2, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemssta-

ternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, skal fortolkes således, at de ikke finder anvendelse på goder og tjenesteydelser, som virksomheden anvender til andre transaktioner end den afgiftspligtige persons afgiftspligtige transaktioner, idet den merværdiafgift, der erlægges ved erhvervelse af disse goder og tjenesteydelser, ikke kan fradrages, da den vedrører sådanne transaktioner.

(¹) EUT C 22 af 26.1.2008.

**Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 12. februar 2009 —
Margarete Block mod Finanzamt Kaufbeuren (anmodning
om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland)**

(Sag C-67/08) (¹)

(Frie kapitalbevægelser — artikel 56 EF og 58 EF — arveafgift — national lovgivning, som ikke tillader modregning i arveafgift, som skal betales i den medlemsstat, hvor ejeren af godet var bosiddende på dødstidspunktet, af arveafgift, som arvingen har betalt i en anden medlemsstat, når det arvede gode er pengefordringer — dobbeltbeskatning — restriktion — foreligger ikke)

(2009/C 82/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Margarete Block

Sagsøgt: Finanzamt Kaufbeuren

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesfinanzhof — fortolkning af artikel 56, stk. 1, EF, artikel 58, stk. 1, litra a), og artikel 58, stk. 3, EF — national lovgivning om arveafgift — dobbeltbeskatning som følge af manglende mulighed for at modregne afgift opkrævet i en anden medlemsstat i den nationale afgift, når de arvegoder, der befinder sig i denne anden medlemsstat, består i bankindeståender

Konklusion

Artikel 56 EF og 58 EF skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en medlemsstats lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der med hensyn til beregningen af arveafgift, som en arving bosiddende i denne medlemsstat skal betale for pengefordringer mod et finansinstitut beliggende i en anden medlemsstat, ikke giver adgang til — når arvelader på dødstidspunktet var bosiddende i den første medlemsstat — at modregne arveafgift, der er betalt i den anden medlemsstat, i den arveafgift, som skal betales i den første medlemsstat.

(¹) EUT C 107 af 26.4.2008.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 12. februar 2009 — Schenker SIA mod Valsts ieņēmumu dienests (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākās tiesas Senāts — Republikken Letland)

(Sag C-93/08) (¹)

(Anmodning om præjudiciel afgørelse — forordning (EF) nr. 1383/2003 — artikel 11 — lempelig procedure for afståelse af varer med henblik på tilintetgørelse — foreløbig afgørelse af, at en intellektuel ejendomsret er krænkert — administrativ sanktion)

(2009/C 82/12)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākās tiesas Senāts

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Schenker SIA

Sagsøgt: Valsts ieņēmumu dienests

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Augstākās tiesas Senāts — fortolkning af Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003 af 22. juli 2003 om toldmyndighedernes indgriben over for varer, der mistænkes for at krænke visse intellektuelle ejendomsrettigheder, og om de foranstaltninger, som skal træffes over for varer, der krænker sådanne rettigheder (EUT L 196, s. 7) — lempelig procedure ved afståelse af varer med henblik på deres tilintetgørelse uden forinden at fastslå, om der foreligger en krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed i henhold til national lovgivning — national lovgivning, hvorefter der pålægges en administrativ sanktion, når de anmeldte varer krænker en intellektuel ejendomsrettighed

Konklusion

Det forhold, at den lempelige procedure, der er fastsat i artikel 11 i Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003 af 22. juli 2003 om told-

myndighedernes indgriben over for varer, der mistænkes for at krænke visse intellektuelle ejendomsrettigheder, og om de foranstaltninger, som skal træffes over for varer, der krænker sådanne rettigheder, indledes med samtykke fra indehaveren af en intellektuel ejendomsrettighed og fra importøren, fratager ikke de kompetente nationale myndigheder beføjelsen til at pålægge dem, der er ansvarlige for indførslen af sådanne varer på Det Europæiske Fællesskabs toldområde, en »sanktion« som omhandlet i forordningens artikel 18, såsom en administrativ bøde.

(¹) EUT C 128 af 24.5.2008.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 10. februar 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-224/08) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 2006/100/EF — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2009/C 82/13)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved C. Huvelin, V. Peere og H. Støvlbæk, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Franske Republik (ved G. de Bergues og B. Messmer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse eller meddelelse inden for den fastsatte frist af de nødvendige bestemmelser for at efterkomme Rådets direktiv 2006/100/EF af 20. november 2006 om tilpasning af visse direktiver vedrørende frie personbevægelser på grund af Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse (EUT L 363, s. 14)

Konklusion

1) Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2 i Rådets direktiv 2006/100/EF af 20. november 2006 om tilpasning af visse direktiver vedrørende frie personbevægelser på grund af Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse, idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget alle de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv.

2) Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 171 af 5.7.2008.

**Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 5. februar 2009 —
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod
Storhertugdømmet Luxembourg**

(Sag C-282/08) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 2005/29/EF — urimelig handelspraksis — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2009/C 82/14)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved W. Roels og W. Wils, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Storhertugdømmet Luxembourg (ved C. Schiltz, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse eller meddelelse inden for den fastsatte frist af de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (»direktivet om urimelig handelspraksis«) (EUT L 149, s. 22)

Konklusion

1) Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (»direktivet om urimelig handelspraksis«), idet det ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet.

2) Storhertugdømmet Luxembourg betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 209 af 15.8.2008.

**Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 5. februar 2009 —
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod
Republikken Finland**

(Sag C-293/08) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 2004/83/EF — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2009/C 82/15)

Processprog: finsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Condou-Durande og I. Koskinen, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Finland (ved J. Heliskoski, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af de nødvendige bestemmelser for at efterkomme Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse (EUT L 304, s. 12)

Konklusion

1) Republikken Finland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse, idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv

2) Republikken Finland betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 223 af 30.8.2008.

Appel iværksat den 12. november 2008 af Matthias Rath til prøvelse af kendelse afsagt af Retten i Første Instans (Syvende Afdeling) den 8. september 2008 i sag T-373/06 — Matthias Rath mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked

(Sag C-488/08 P)

(2009/C 82/16)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Matthias Rath (ved Rechtsanwältin S. Ziegler, C. Kleiner og F. Dehn)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Kendelse afsagt af Retten i Første Instans (Syvende Afdeling) den 8. september 2008 i sag T-373/06 ophæves.
- Appellanten gives medhold i sine påstande for førsteinstansen.
- Harmoniseringskontoret og intervenienten tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Retten i Første Instans har ved den appellerede kendelse stadfæstet Første Appellkammerets afgørelse, hvorefter der er en risiko for forveksling med hensyn til kosttilskud og diætiske præparater til ikke-medicinsk brug mellem det af appellanten anmeldte ordmærke »EPICAN« og det ældre EF-ordmærke »EPIGRAN«.

Appellanten gør gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94. Retten har lagt urigtige faktiske omstændigheder til grund for bedømmelsen af, om der er lighed mellem varerne og ordmærkerne. Såfremt Retten havde foretaget en korrekt bedømmelse af de faktiske omstændigheder, ville den være kommet til det resultat, at der ikke er nogen risiko for forveksling mellem de pågældende mærker. Dette gælder navnlig, fordi forbrugeren — som Retten korrekt fastslog — udviser særlig opmærksomhed, når han står over for de omtvistede varer.

Appel iværksat den 12. november 2008 af Matthias Rath til prøvelse af kendelse afsagt af Retten i Første Instans (Syvende Afdeling) den 8. september 2008 i sag T-374/06 — Matthias Rath mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked

(Sag C-489/08 P)

(2009/C 82/17)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Matthias Rath (ved Rechtsanwältin S. Ziegler, C. Kleiner og F. Dehn)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Kendelse afsagt af Retten i Første Instans (Syvende Afdeling) den 8. september 2008 i sag T-374/06 ophæves.
- Appellanten gives medhold i sine påstande for førsteinstansen.
- Harmoniseringskontoret og intervenienten tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Retten i Første Instans har ved den appellerede kendelse stadfæstet Første Appellkammerets afgørelse, hvorefter der er en risiko for forveksling med hensyn til kosttilskud og diætiske præparater til ikke-medicinsk brug mellem det af appellanten anmeldte ordmærke »EPICAN« og det ældre EF-ordmærke »EPIGRAN FORTE«.

Appellanten gør gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94. Retten har lagt urigtige faktiske omstændigheder til grund for bedømmelsen af, om der er lighed mellem varerne og ordmærkerne. Såfremt Retten havde foretaget en korrekt bedømmelse af de faktiske omstændigheder, ville den være kommet til det resultat, at der ikke er nogen risiko for forveksling mellem de pågældende mærker. Dette gælder navnlig, fordi forbrugeren — som Retten korrekt fastslog — udviser særlig opmærksomhed, når han står over for de omtvistede varer.

Sag anlagt den 4. december 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Polen

(Sag C-545/08)

(2009/C 82/18)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved A. Nijenhuis og K. Mojzesowicz, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Polen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 16 og 17 i direktiv 2002/22/EF⁽¹⁾, sammenholdt med artikel 16 og 27 i direktiv 2002/21/EF⁽²⁾, idet den uden at foretage en forudgående markedsanalyseprocedure har reguleret taksterne for slutbrugeres adgang til bredbåndstjenester.
- Republikken Polen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 16 og 17 i direktiv 2002/22/EF, sammenholdt med artikel 16 og 27 i direktiv 2002/21/EF, idet den uden at foretage en forudgående markedsanalyse har reguleret taksterne for slutbrugeres adgang til bredbåndstjenester.

For det første udgør de forpligtelser, som direktøren for myndigheden for elektronisk kommunikation (Urząd Komunikacji Elektronicznej) har pålagt Telekomunikacja Polska to år efter, at forpligtelserne i henhold til fællesskabsrettens trådte i kraft i Polen, nemlig kravet om, at detailtaksterne for bredbåndstjenester skal godkendes af den nationale tilsynsmyndighed, og kravet om, at satserne fastsættes på grundlag af de med tjenesten forbundne udgifter, nye forpligtelser og ikke en videreførelse af de eksisterende forpligtelser.

For det andet er det Kommissionens opfattelse, at de forpligtelser, som af direktøren for myndigheden for elektronisk kommunikation er blevet pålagt Telekomunikacja Polska i forbindelse med regulering af detailadgang til bredbåndstjenester, ikke kan antages at udgøre en midlertidig foranstaltning i henhold til rammedirektivets artikel 27, da artikel 17 i direktiv 98/10/EF, der er omhandlet i artikel 27, kun finder anvendelse på gebyrer for brug af det faste offentlige telefonnet og faste offentlige telefonitjenester.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7.3.2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet) (EFT L 108, s. 51).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7.3.2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) (EFT L 108, s. 33).

Appel iværksat den 9. februar 2009 af Deepak Rajani (Dear!Net Online) til prøvelse af dom afsagt af Retten i Første Instans (Ottende Afdeling) den 26. november 2008 i sag T-100/06: Deepak Rajani (Dear!Net Online) mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-559/08 P)

(2009/C 82/19)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Deepak Rajani (Dear!Net Online) (ved Rechtsanwalt A. Kockläuner)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Artoz-Papier AG

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen afsagt af Retten i Første Instans den 26. november 2008, sag T-100/06, ophæves i sin helhed.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger ved Domstolen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort gældende, at den omstridte dom skal annulleres af følgende grunde:

- Retten i Første Instans foretog en forkert fortolkning af artikel 43, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 40/94, sammenholdt med artikel 4, stk. 1 i Madrid-arrangementet, ved at forkaste det første anbringende.
- Retten tilsidesatte artikel 6 EU samt artikel 6 og 14 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder ved at forkaste det første anbringende.
- Retten tilsidesatte artikel 10 i direktiv 89/104/EØF⁽¹⁾ sammenholdt med artikel 1 i direktiv 89/104 ved at forkaste det første anbringende.
- Retten tilsidesatte ved at forkaste det andet anbringende artikel 79 i forordning nr. 40/94 ved ikke at tage i betragtning, at den indsigende part handlede i ond tro.
- Retten fastslog fejlagtigt, at de omhandlede varemærker havde lighed og således kunne forveksles, og tilsidesatte følgelig artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 ved at forkaste det andet anbringende.
- Retten tilsidesatte artikel 135, stk. 4, i Rettens procesreglement, da den forkastede det andet anbringende ved at afvise, at de beviser, der var vedlagt stævningen, kunne antages til realitetsbehandling.

- Retten tilsidesatte artikel 49 EF og 50 EF sammenholdt med artikel 220 EF ved at forkaste det andet anbringende.
- Retten tog ikke den af Harmoniseringskontoret udøvede magtfordrejning i betragtning ved at forkaste det andet anbringende.

(¹) Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21.12.1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EFT 1989 L 40, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van Beroep te Gent (Belgien) den 8. januar 2009 — Erotic Center BVBA mod Belgische Staat

(Sag C-3/09)

(2009/C 82/20)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van Beroep te Gent

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Erotic Center BVBA

Sagsøgt: Belgische Staat

Præjudicielt spørgsmål

Kan en kabine, der består af et aflåseligt rum, hvor der udelukkende er plads til en person, som mod betaling kan se film på en fjernsynsskærm, og som afspilles ved indkastning af en mønt i en automat, efter at der er udvalgt en blandt flere film, og den omhandlede person i det betalte tidsrum kan ændre valget af film, anses for en biograf i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i bilag H, kategori 7, til sjette momsdirektiv nr. 77/388/EØF af 17. maj 1977 (¹) (nu bilag III, nr. 7, til Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 (²))?

(¹) Direktiv om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

(²) Direktiv om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

Appel iværksat den 8. januar 2009 af Gerasimos Potamianos til prøvelse af dom afsagt den 15. oktober 2008 af Retten i Første Instans (Syvende Afdeling) i sag T-160/04, Potamianos mod Kommissionen

(Sag C-4/09 P)

(2009/C 82/21)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Gerasimos Potamianos (ved avocats S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og E. Marchal)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Ophævelse af dom afsagt af Retten i Første Instans (Syvende Afdeling) den 15. oktober 2008 i sag T-160/04, Potamianos mod Kommissionen, hvorved Retten forkastede samtlige de påstande, som appellanten havde nedlagt i sit søgsmål af 26. april 2004 anlagt til prøvelse af ansættelsesmyndighedens afgørelse om ikke at forlænge appellants kontrakt som midlertidigt ansat.
- Ansættelsesmyndighedens afgørelse om ikke at forlænge hans kontrakt som midlertidigt ansat annulleres.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger for begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har fremsat fire anbringender til støtte for sin appel.

Ved det første anbringende gør appellanten gældende, at Rettens fortolkning, hvorefter afgørelsen om ikke at forlænge hans kontrakt var støttet på grunde forbundet med tjenestens interesse, er fejlagtig. Appellants overordnede anmodede nemlig ved flere lejligheder om, at hans kontrakt blev forlænget. Der foreligger derimod objektive, relevante og overensstemmende forhold, hvoraf fremgår, at anvendelsen af den antikumulationsregel, hvorefter varigheden af en midlertidig ansats ansættelse højst kan udgøre seks år, udgjorde det eneste grundlag for afgørelsen om ikke at forlænge appellants kontrakt.

Ved det andet anbringende gør appellanten gældende, at Retten begik en retlig fejl ved at vurdere, at han ikke havde ansøgt om den pågældende stilling, selv om han rettidigt havde anmodet om forlængelse af sin kontrakt og gentaget sin anmodning herom flere gange selv efter bekendtgørelsen af meddelelsen om den ledige stilling.

Ved det tredje anbringende gør appellanten gældende, at Retten begik en retlig fejl ved at konkludere, at ansættelsesmyndigheden ikke har begået magtfordrejning. Formålet med ansættelsen af kontraktansatte var nemlig at nedbringe antallet af ledige stillinger i Kommissionen og navnlig at afbøde virkningerne af, at kun få ansøgere havde bestået en udvælgelsesprøve.

Dette formål opnås imidlertid på ingen måde ved at afvise at forlænge appellans ansættelseskontrakt som følge af anvendelsen af antikumulationsreglen, eftersom meddelelsen om hans stilling blev bekendtgjort før bekendtgørelsen af listen over beståede ansøgere. Endvidere er en anden midlertidig ansat blevet ansat for et længere tidsrum i stillingen, men kontrakterne for alle de øvrige midlertidigt ansatte, der var ansat for en kort periode i samme afdeling, uden videre blev forlænget uden nogen forudgående bekendtgørelse.

Desuden er ligebehandlingsprincippet blevet tilsidesat, eftersom kontrakten for de øvrige midlertidigt ansatte, der befinder sig i en tilsvarende situation (bortset fra deres anciennitet), blev forlænget, uden nogen bekendtgørelse af deres stillinger i modsætning til den fremgangsmåde, der blev anvendt i appellans tilfælde. I denne sammenhæng blev bevisbyrden med urette omvendt under proceduren for Retten, eftersom det påhvilede sagsøgte og ikke sagsøgeren at godtgøre, at de regler, sagsøgte selv har vedtaget, var blevet overholdt.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Wien (Østrig) den 15. januar 2009 — Wood Floor Solutions Andreas Domberger GmbH mod Silva Trade, SA

(Sag C-19/09)

(2009/C 82/22)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Wien

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Wood Floor Solutions Andreas Domberger GmbH

Sagsøgt: Silva Trade, SA

Præjudicielle spørgsmål

- 1 a) Finder artikel 5, nr. 1, litra b), andet led, i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ⁽¹⁾ (herefter »Bruxelles I-forordningen«) ligeledes anvendelse

med hensyn til en aftale om levering af tjenesteydelser, såfremt tjenesteydelserne ifølge aftalen leveres i flere medlemsstater?

Såfremt spørgsmålet besvares bekræftende:

Skal bestemmelsen fortolkes således, at

- b) opfyldelsesstedet for den for aftalen karakteristiske forpligtelse skal fastlægges som det sted, hvor leverandøren af tjenesteydelserne har sit hovedaktivitetsområde — henset til tidsforbruget i forbindelse med og betydningen af den pågældende aktivitet;
- c) sagen, såfremt det ikke er muligt at fastslå et hovedaktivitetsområde, for så vidt angår samtlige krav, der gøres gældende i henhold til kontrakten, efter sagsøgerens valg kan anlægges ved hvert af leveringsstederne for tjenesteydelserne inden for Fællesskabet?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Finder artikel 5, nr. 1, litra a), i Bruxelles I-forordningen ligeledes anvendelse med hensyn til en aftale om levering af tjenesteydelser, såfremt tjenesteydelserne ifølge aftalen leveres i flere medlemsstater?

⁽¹⁾ EFT 2001 L 12, s. 1.

Sag anlagt den 15. januar 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-20/09)

(2009/C 82/23)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved R. Lyal og A. Caeiros, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 56 EF og artikel 40 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), idet den i forbindelse med berigtigelse i henhold til lov nr. 39-A/2005 foreskriver en skattemæssig præferencebehandling, der udelukkende omfatter obligationer udstedt af den portugisiske stat.
- Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I september 2005 modtog Kommissionen en klage vedrørende uforeneligheden med fællesskabsretten og aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) af visse bestemmelser i »Regime Excepcional de Regularização Tributária de elementos patrimoniais que não se encontrem no território português em 31 de Dezembro de 2004« (særordning for skattemæssig berigtigelse af formueværdier, som befandt sig uden for det portugisiske område den 31. december 2004), der blev vedtaget ved lov nr. 39-A/2005 af 29. juli 2005.

Det fremgår af særordningen for skattemæssig berigtigelse, at skattepligtige i forbindelse med skattemæssig berigtigelse skal betale et beløb svarende til anvendelsen af en sats på 5 % af værdien af formueværdier, der er opgjort i selvangivelsen, og at såfremt alle eller nogle af de formueværdier, der er omfattet af den pågældende angivelse, er obligationer udstedt af den portugisiske stat, nedsættes satsen til det halve for den del, der vedrører disse fordringer, og at denne nedsættelse også finder anvendelse på andre formueværdier, hvis den pågældende værdi geninvesteres i obligationer udstedt af den portugisiske stat inden datoen for indgivelsen af selvangivelse.

Kommissionen er af den opfattelse, at særordningen for skattemæssig berigtigelse indebærer en fordel med hensyn til at føre formueværdier hjem til Portugal og investere dem i obligationer udstedt af den portugisiske stat, hvilken fordel består i anvendelsen af en nedsat sats på formueværdier, der består i obligationer udstedt af den portugisiske stat, eller på værdien af formueværdier, der geninvesteres i obligationer udstedt af den portugisiske stat. Personer, som anvender denne ordning, afholdes de facto fra at opretholde deres berigtigede goder i en anden form end i obligationer udstedt af den portugisiske stat.

De Europæiske Fællesskabers Domstol har allerede fastslået, at en national bestemmelse, der bevirker, at skattepligtige personer afholdes fra at foretage investeringer i andre medlemsstater, udgør en restriktion for de frie kapitalbevægelser i artikel 56 EF's forstand.

I det foreliggende tilfælde er Kommissionen, selv om den ikke stiller spørgsmål ved, at statsobligationer undergives en favorabel behandling, af den opfattelse, at lavere skattesats, der kun finder anvendelse på berigtigede formueværdier, som består i obligationer udstedt af den portugisiske stat, udgør en diskriminerende restriktion for de frie kapitalbevægelser, der er forbudt i henhold til artikel 56 EF og ikke kan begrundes i artikel 58, stk. 1, EF.

Reglerne i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde vedrørende de frie kapitalbevægelser er i det væsentlige identiske med reglerne i EF-traktaten. Den omstændighed, at personer, der ville kunne drage fordel af særordningen for skattemæssig berigtigelse, afholdes fra at opretholde deres berigtigede formueværdier i Norge, Liechtenstein eller Island, udgør derfor også en restriktion for de frie kapitalbevægelser, der er forbudt i henhold til EØS-aftalens artikel 40.

Sag anlagt den 15. januar 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-22/09)

(2009/C 82/24)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved B. Schima og L. de Schieter de Lophem, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Storhertugdømmet Luxembourg

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/91/EF af 16. december 2002 om bygnings energimæssige ydeevne (⁽¹⁾), idet det ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
- Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2002/91/EF udløb den 4. januar 2006. På tidspunktet for denne sags anlæggelse havde sagsøgte imidlertid endnu ikke truffet de nødvendige foranstaltninger for at gennemføre direktivet eller under alle omstændigheder ikke underrettet Kommissionen om disse foranstaltninger.

(¹) EFT 2003 L 1, s. 65.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővarosi Bíróság (Ungarn) den 19. januar 2009 — Sío-Eckes Kft mod Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

(Sag C-25/09)

(2009/C 82/25)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővarosi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sió-Eckes Kft

Sagsøgt: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 2, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 2201/96 ⁽¹⁾ fortolkes således, at produktionsstøtteordningen ifølge forordningens bilag 1 ikke alene finder anvendelse på ferskner i sukkerlage og/eller i naturlig frugtsaft henhørende under KN-kode ex 2008 70 61, men også på produkterne henhørende under de øvrige KN-koder, der er nævnt i dette bilag (dvs. ex 2008 70 69 m.v.)?
- 2) Opfylder en forarbejdningsvirksomhed, der fremstiller produkter henhørende under KN-kode ex 2008 70 92, betingelserne i nævnte forordning?
- 3) Skal artikel 2, nr. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1535/2003 ⁽²⁾ fortolkes således, at produkterne henhørende under KN-koderne ex 2008 70 61, ex 2008 70 69, ex 2008 70 71, ex 2008 70 79, ex 2008 70 92, ex 2008 70 94 og ex 2008 70 99 også udgør færdigvarer efter forordningen?
- 4) Såfremt det følger af besvarelsen af de foregående spørgsmål, at kun de ferskenprodukter, som er nævnt i artikel 3 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2320/89 ⁽³⁾, kan anses for færdigvarer, hvorfor er da KN-koder vedrørende andre produkter nævnt i de ovenfor angivne bestemmelser?
- 5) Kan produkter, der fremkommer som resultat af de forskellige stadier i forarbejdningen af ferskner, og som kan markedsføres særskilt (f.eks. pulpen) anses for færdigvarer ifølge de nævnte forordninger?

⁽¹⁾ Rådets Forordning (EF) nr. 2201/96 af 28.10.1996 om den fælles markedsordning for forarbejdede frugter og grøntsager (EFT L 297, s. 29).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1535/2003 af 29.8.2003 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2201/96 for så vidt angår støtteordningen for forarbejdede frugter og grøntsager (EUT L 218 af 30.8.2003, s. 14)

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 2320/89 af 28.7.1989 om minimumskvalitetskrav til ferskner i sukkerlage eller naturlig frugtsaft, hvortil der kan ydes producentstøtte (EFT L 220 af 29.7.1989, s. 54).

Appel iværksat den 21. januar 2009 af Den Franske Republik til prøvelse af dom afsagt den 4. december 2008 af Retten i Første Instans (Syvende Afdeling) i sag T-284/08, People's Mojahedin Organization of Iran mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-27/09 P)

(2009/C 82/26)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Den Franske Republik (ved E. Belliard, G. de Bergues og A.-L. During, som befuldmægtigede)

De andre parter i appellsagen: People's Mojahedin Organization of Iran, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans den 4. december 2008 i sag T-284/08, People's Mojahedin Organization of Iran mod Rådet, ophæves.
- Domstolen træffer selv afgørelse i sagen og frifinder Rådet for den af OMPI nedlagte annullationspåstand, eller den hjemviser sagen til Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Den franske regering er af den opfattelse, at den appellerede dom skal ophæves, for det første fordi Retten begik en retlig fejl, idet den fastslog, at Rådet vedtog afgørelse 2008/583/EF ⁽¹⁾ under tilsidesættelse af OMPI's ret til forsvar uden at tage hensyn til de særlige omstændigheder ved vedtagelsen af denne afgørelse; for det andet fordi Retten begik en retlig fejl ved at lægge til grund, at den retslige forundersøgelse, som var indledt i Frankrig mod formodede medlemmer af OMPI, ikke udgjorde en afgørelse, der opfyldte definitionen i artikel 1, stk. 4, i fælles holdning 2001/931/FUSP af 27. december 2001 om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme; og endelig fordi Retten begik en retlig fejl, idet den fastslog, at Rådets afvisning af at videregive de oplysninger, der er indeholdt i punkt 3, litra a), i et af de tre dokumenter, som de franske myndigheder fremlagde for Rådet med henblik på at begære OMPI optaget på den liste, der blev opstillet i medfør af afgørelse 2008/583/EF, og som Rådet fremsendte til Retten som svar på kendelsen af 26. september 2008 om foranstaltninger med henblik på bevisoptagelsen, ikke gjorde det muligt for Retten at

foretage en legalitetsprøvelse af afgørelse 2008/583/EF samt indebar en tilsidesættelse af retten til en effektiv domstolsprøvelse.

(¹) Rådets afgørelse af 15.7.2008 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af afgørelse 2007/868/EF (EUT L 188, s. 21).

Sag anlagt den 22. januar 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-30/09)

(2009/C 82/27)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved A. Sipos og P. Guerra e Andrade, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 11 i direktiv 96/82/EF (¹) af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/105/EF, idet den ikke har udarbejdet eksterne beredskabsplaner for de relevante virksomheder.

— Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det fremgår af de skrivelser, som de portugisiske myndigheder har tilstillet Kommissionen på dette område, at der ikke er vedtaget nogen eksterne beredskabsplaner som foreskrevet i direktivet for de virksomheder, for hvilke der skal udarbejdes sådanne beredskabsplaner.

Medlemsstaterne pålægges ved artikel 11 i direktiv 96/82 en forpligtelse til at sørge for, at driftslederne afgiver de nødvendige oplysninger til de kompetente myndigheder med henblik på udarbejdelse af eksterne beredskabsplaner. Det påhviler de kompetente myndigheder at udarbejde sådanne planer.

I henhold til direktivets artikel 11, stk. 4, skal de interne og eksterne beredskabsplaner mindst hvert tredje år gennemgås, afprøves, revideres og ajourføres.

Ifølge de portugisiske myndigheders egne oplysninger er ingen af disse forpligtelser blevet efterkommet i Portugal.

(¹) EFT L 10, s. 13.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Bíróság (Ungarn) den 26. januar 2009 — Nawras Bolbol mod Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

(Sag C-31/09)

(2009/C 82/28)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Nawras Bolbol

Sagsøgt: Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

Præjudicielle spørgsmål

Med henblik på anvendelsen af artikel 12, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2004/83/EF (¹):

- 1) Kan en person anses for at have krav på beskyttelse og bistand fra et organ under De Forenede Nationer, alene fordi denne person har ret til en sådan beskyttelse eller bistand, eller er det nødvendigt, at personen rent faktisk har haft adgang til en sådan beskyttelse eller bistand?
- 2) Indebærer et ophold uden for den zone, hvor organet opererer, et ophør af organets virksomhed, et ophør af muligheden for at være omfattet af en sådan beskyttelse eller en sådan bistand fra organet, eller eventuelt en objektiv hindring, som bevirker, at den person, som har ret til beskyttelsen eller bistanden, ikke har adgang hertil, at beskyttelsen eller bistanden fra organet er ophørt?
- 3) Indebærer retten til at blive omfattet af direktivets bestemmelser en anerkendelse af personen som flygtning eller den ene eller den anden af de to former for beskyttelse, som er omfattet af direktivets anvendelsesområde (anerkendelse af personen som flygtning og ydelse af en subsidær beskyttelse) efter medlemsstatens valg, eller indebærer retten til at blive omfattet af direktivets bestemmelser i givet fald, at ingen af disse to former for beskyttelse ydes automatisk, men udelukkende, at personen er omfattet af direktivets personelle anvendelsesområde?

(¹) Rådets direktiv 2004/83/EF af 29.4.2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse, EUT L 304, s. 2.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 28. januar 2009 — Ministero dell'Economia e delle Finanze og Agenzia delle Entrate mod Paolo Speranza

(Sag C-35/09)

(2009/C 82/29)

Processprog: italiensk

Appel iværksat den 28. januar 2009 af Transportes Evaristo Molina, SA til prøvelse af kendelse afsagt den 14. november 2008 af Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-45/08, Transportes Evaristo Molina, SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-36/09 P)

(2009/C 82/30)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Appellanter: Ministero dell'Economia e delle Finanze og Agenzia delle Entrate

Indstævnt: Paolo Speranza

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 4, stk. 1, litra c), i direktiv 69/335/EØF, i henhold til hvilken udvidelse af kapitalen i et kapitalselskab ved indskud af enhver art er undergivet kapitaltilførselsafgift, fortolkes således, at det kun er indskud, som rent faktisk finder sted, der skal undergives afgift, og ikke rene beslutninger om kapitaludvidelse, som ikke reelt er blevet gennemført?
- 2) Skal artikel 4, stk. 1, litra c), i direktiv 69/335/EØF fortolkes således, at afgiften udelukkende kan pålægges det selskab, som kapitaludvidelsen vedrører, og ikke tillige den ministerielle repræsentant, der udfærdiger eller modtager akten?
- 3) Under alle omstændigheder spørges, om de muligheder for kontradiktion, som den italienske lovgivning giver den ministerielle repræsentant, er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet når henses til, at gyldigheden af og muligheden for at annullere beslutningen om kapitaludvidelse er uden relevans, jf. artikel 38 i dekret fra republikkens præsident nr. 131 fra 1986, og til, at det kun er muligt at få tilbagebetalt en erlagt afgift efter en retskraftig dom om ugyldighed eller annullation?

Parter

Appellant: Transportes Evaristo Molina, SA (ved abogados A. Hernández Pardo, S. Beltrán Ruiz og L. Ruiz Ezquerria)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Kendelsen afsagt af Retten i Første Instans den 14. november 2008 i sag T-45/08 ophæves i sin helhed, og såfremt Domstolen finder, at den råder over tilstrækkelige oplysninger til at træffe afgørelse om realiteten i den sag, der er anlagt ved Retten, bestemmes:
- Relevansen af de af Transportes Evaristo Molina SA i forbindelse med dens annullationspåstand fremsatte bevisbegæringer fastslås forud for prøvelsen af sagens realitet, og den begærede bevisoptagelse anordnes.
- Hele den af Transportes Evaristo Molina S.A. nedlagte påstand ved Retten tages til følge: Annullation af Kommissionens beslutning af 12. april 2006 ⁽¹⁾ om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81 (sag COMP/B-1/38.348 — Repsol CPP), for så vidt som den tilsidesætter artikel 9 i forordning nr. 1/2003 ⁽²⁾ og de fællesskabsretlige principper, der er opregnet under annullationssøgsmålet, selve artikel 81 EF og de gruppefritagelsesforordninger, som gennemfører artikel 81, stk. 3, dvs. forordning (EØF) nr. 1984/83 ⁽³⁾ og forordning (EF) nr. 2790/99 ⁽⁴⁾.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

- a) Det »dies a quo« (begyndelsestidspunkt), fra hvilket beregningen af den i artikel 230 EF fastsatte frist skulle løbe, var den dag på hvilken den anfægtede retsakt (dvs. Kommissionens beslutning af 12. april 2006, sag COMP/B-1/38.348 — Repsol CPP) berørte TRANSPORTES EVARISTO MOLINA SA umiddelbart og individuelt.

b) Såfremt Domstolen finder, at TRANSPORTES EVARISTO MOLINA SA's annullationssøgsmaal er anlagt for sent, gør sagsøgeren gældende, at der er tale om et undskyldeligt forhold, da Europa-Kommissionen udviste en adfærd, som skabte en vis forvirring hos sagsøgeren.

for at undgå forurening af grundvandet med de pågældende stoffer.

— Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

- (¹) Kommissionens beslutning 2006/446/EF af 12.4.2006 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81 (sag COMP/B-1/38.348 — Repsol CPP) (EFT L 176, s. 104).
- (²) Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 [EF] og 82 [EF] (EFT 2003 L 1, s. 1).
- (³) Kommissionens forordning (EØF) nr. 1984/83 af 22.6.1983 om anvendelse af traktatens artikel 85, stk. 3, på kategorier af eksklusive købsaftaler (EFT L 173, s. 5).
- (⁴) Kommissionens forordning (EF) nr. 2790/1999 af 22.12.1999 om anvendelse af EF-traktatens artikel 81, stk. 3, på kategorier af vertikale aftaler og samordnet praksis (EFT L 336, s. 21).

Søgsmaalsgrunde og væsentligste argumenter

Siden 1980'erne er der i de nedlagte stenbrud deponeret affald og skrot af forskellig art uden nogen form for tilsyn fra myndighedernes side. Deponeringen af affald fortsatte så vidt vides indtil februar 2004. Først i juni 2004 blev lokaliteterne afspærret.

Vandanalyser udført forskellige steder i det område, hvor de tidligere aktive stenbrud er beliggende, har resulteret i bekymrende fund af kemikalier. Grundvandet i området er forurenet.

De portugisiske myndigheder har i fire år ikke truffet de nødvendige foranstaltninger for at hindre indehavere af ikke-identificeret affald i at losse det af i de nedlagte stenbrud og efterlade det dér. De har endvidere ikke ført tilsyn med losningen af og opfyldningen af stenbruddene med det pågældende affald, ligesom de ikke har ført kontrol med dets bortskaffelse.

Desuden har de portugisiske myndigheder ikke truffet de nødvendige foranstaltninger for at hindre nedsivning af giftige og skadelige stoffer til grundvandet. De har ikke taget stikprøver i forbindelse med deponeringen af stoffer, der mistænkes for at kunne afstedkomme en indirekte forurening af grundvandet med skadelige stoffer. De har heller ikke ført tilsyn med deponeringen af affald på jordoverfladen.

Sag anlagt den 28. januar 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-37/09)

(2009/C 82/31)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J.-B. Laignelot, S. Pardo Quintillán og P. Guerra e Andrade, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik

Appel iværksat den 29. januar 2009 af Ralf Schröder til prøvelse af dom afsagt den 19. november 2008 af Retten i Første Instans (Syvende Afdeling) i sag T-187/06, Ralf Schröder mod EF-Sortsmyndigheden

(Sag C-38/09 P)

(2009/C 82/32)

Processprog: tysk

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4 og 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/12/EF om affald og artikel 3 og 5 i Rådets direktiv 80/68/EØF om beskyttelse af grundvandet mod forurening forårsaget af visse farlige stoffer, idet den dels ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger til at sikre nyttiggørelse eller bortskaffelse af det affald, der er deponeret i stenbruddene Limas, Linos og Barreiras i Lourosa Kommune, uden at menneskers sundhed bringes i fare, og uden at miljøet beskadiges, navnlig uden at der skabes risiko for vand og jord, og ikke har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for, at det pågældende affald overlades til en privat eller offentlig indsamler, som varetager bortskaffelsen eller nyttiggørelsen heraf, dels ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger for at begrænse tilførsel til grundvandet af stoffer nævnt i liste II i direktiv 80/68/EØF

Parter

Appellant: Ralf Schröder (ved Rechtsanwältin T. Leidreiter og W.-A. Schmidt)

Den anden part i appelsagen: EF-Sortsmyndigheden (CPVO)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Dom afsagt af Retten i Første Instans (Syvende Afdeling) den 19. november 2008 i sag T-187/06 ophæves.

- Der gives medhold i appellantens påstand i første instans om annullation af afgørelse truffet den 2. maj 2006 (sag A 003/2004) af EF-Sortsmyndighedens Appellkammer.

Subsidiært til punkt 2

- Sagen hjemvises til Retten i Første Instans, for at denne kan træffe fornyet afgørelse.
- EF-Sortsmyndigheden tilpligtes at betale alle sagens omkostninger, herunder omkostningerne i den foreliggende sag, i sagen for Retten i Første Instans og i sagen for Appellkammeret.

Anbringender og væsentligste argumenter

Denne appel er iværksat i anledning af dommen afsagt af Retten i Første Instans, hvorved EF-Sortsmyndigheden blev frifundet i en sag anlagt af appellanten til prøvelse af afgørelse truffet af Sortsmyndighedens Appellkammer angående en ansøgning om sortsbeskyttelse af plantesorten »SUMCOL 01«. Med den appellerede dom stadfæstede Retten Appellkammerets afgørelse om, at den ansøgte sort ikke tydeligt adskilte sig fra referencesorten, som ansås for at være almindeligt kendt.

Med første appelanbringende har appellanten påberåbt sig en række rettergangsfejl. Ifølge appellanten har Retten i sin prøvelse af Appellkammerets afgørelse fastslået en række forhold, hvis manglende rigtighed umiddelbart følger af sagsakterne. Dernæst har Retten fordrejet de faktiske omstændigheder og beviser, krævet for meget af appellantens anbringender, truffet selvmodsigende afgørelser og tilsidesat appellantens ret til kontradiktion. Retten har således ignoreret store dele af de af appellanten fremførte anbringender og beviser og afvist dem med henvisning til, at de var for generelle. Retten har også herved overset, at det var appellanten delvis umuligt at være mere konkret. På denne måde har Retten også tilsidesat appellantens ret til kontradiktion samt principperne om bevisbyrde og bevisførelse. Endelig har Retten på ulovlig vis udvidet klagesagens genstand, idet den som begrundelse for den appellerede dom har anført noget, som hverken EF-Sortsmyndigheden eller Appellkammeret har fremført.

Med det andet appelanbringende har appellanten påberåbt sig, at Retten har tilsidesat fællesskabsretten, idet den i fortolkningen af artikel 7, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 af 27. juli 1994 om EF-sortsbeskyttelse har vurderet, hvorvidt en sort var almindeligt kendt, med støtte i en skriftlig sortsbeskrivelse i den videnskabelige litteratur. Appellanten har desuden gjort gældende, at der er sket tilsidesættelse af ovennævnte forordnings artikel 62 og af artikel 60 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1239/95 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 om EF-sortsbeskyttelse.

Sag anlagt den 2. februar 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-47/09)

(2009/C 82/33)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved F. Clutuche-Duvieusart og D. Nardi, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3 i direktiv 2000/36/EF⁽¹⁾, sammenholdt med artikel 2, stk. 1, litra a), i direktiv 2000/13/EF⁽²⁾ samt artikel 3, stk. 5, i direktiv 2000/36, idet den har fastsat en mulighed for at udvide varebetegnelsen for chokoladevarer, der ikke indeholder andre vegetabiliske fedtstoffer end kakaosmør, med adjektivet »puro« (ren) og med angivelsen »cioccolato puro« (ren chokolade).
- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Mærkningen, og navnlig varebetegnelsen for chokoladevarer, er fuldstændigt harmoniseret i Fællesskabet i medfør af bestemmelserne i mærkningsdirektivet (2000/13) og i direktivet om chokoladevarer (2000/36), bl.a. med henblik på at sikre forbrugerne korrekt information. I direktiv 2000/36 er det fastsat, at chokoladevarer, der indeholder op til 5 % af visse vegetabiliske fedtstoffer, ikke skal have en anden varebetegnelse, men mærkningen skal indeholde følgende specifikke angivelse med fede typer: »Indeholder også andre vegetabiliske fedtstoffer end kakaosmør«.

Den italienske lovgivning, der er genstand for dette søgsmål, ændrer og tilsidesætter de omhandlede definitioner, der er harmoniseret på fællesskabsplan, idet den kun giver adgang til at føje angivelsen »puro« til varebetegnelsen for varer, der udelukkende indeholder kakaosmør som fedtstof. Eftersom »puro« på italiensk betyder uforfalsket, ikke-ødelagt, og følgelig ægte, forledes forbrugerne til at tro, at varer, som faktisk opfylder direktivets krav og de betingelser, der er fastsat heri for varebetegnelser, men indeholder andre vegetabiliske fedtstoffer end kakaosmør, er ikke-rene, og således forfalskede, ødelagte og uægte, alene af den grund at de indeholder vegetabiliske fedtstoffer af en art og i et omfang, som er tilladt i henhold til lovgivningen, uden at varebetegnelsen skal ændres.

Desuden udgør ordet »puro« en kvalificerende angivelse, hvis brug i varebetegnelsen er underlagt overholdelsen af bestemte kriterier. Navnlig er det i artikel 3, stk. 5, i direktiv 2000/36 fastsat, at anvendelsen af angivelser, der vedrører kvaliteten, er betinget af et mindsteindhold af kakaostof, der er højere end

det, der er fastsat for anvendelsen af varebetegnelser, der ikke indeholder disse kvalificerende udtryk. Den italienske lovgivning om angivelsen »puro« betinger derimod blot anvendelsen heraf af, at varen kun indeholder kakaosmør som fedtstof, uden at stille krav om, at den skal overholde det fornødne forhøjede mindsteindhold af kakaotørstof. Dette er ensbetydende med en direkte tilsidesættelse af direktivets artikel 3, stk. 5, og har karakter af en yderligere form for vildledning af forbrugeren.

- (¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/36/EF af 23.6.2000 om kakao- og chokoladearter bestemt til konsum (EFT L 197, s. 19).
 (²) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF af 20.3.2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler (EFT L 109, s. 29).

Appel iværksat den 2. februar 2009 af Lego Juris A/S til prøvelse af dom afsagt af Retten i Første Instans (Ottende Afdeling) den 12. november 2008 i sag T-270/06 — Lego Juris A/S mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM), den anden part i sagen for appelkammeret og intervenient ved Retten: Mega Brands, Inc.

(Sag C-48/09 P)

(2009/C 82/34)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Lego Juris A/S (ved Rechtsanwältin V. von Bomhard og Rechtsanwälte T. Dolde og A. Renck)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Mega Brands, Inc.

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen afsagt af Retten i Første Instans ophæves på grund af tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker (¹).

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort gældende, at den appellerede dom tilsidesætter artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), i forordning nr. 40/94 om EF-varemærker. Appellanten har anført, at Retten i Første Instans

- a) fortolkede artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), i forordning nr. 40/94 således, at enhver udformning, der svarer til en

funktion, udelukkes fra varemærkeskyttelse, uanset om kriterierne i artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), i forordning nr. 40/94, som fastlagt af Domstolen i Philips-dommen (²), er opfyldt,

- b) anvendte de forkerte kriterier for identifikationen af et tredimensionelt varemærkes væsentlige kendetegn, og
- c) anvendte en ukorrekt funktionalitetstest, idet den i) ikke begrænsede sin vurdering til det omhandlede varemærkes væsentlige kendetegn, og ii) ikke definerede de rigtige kriterier for vurdering af, om en udformnings kendetegn er funktionelt, og især afslog at tage hensyn til potentielle alternative udformninger.

(¹) EFT 1994 L 11, s. 1.

(²) Sag C-299/99, Philips, Sml. 2002 I, s. 5475.

Sag anlagt den 4. februar 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland

(Sag C-50/09)

(2009/C 82/35)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved P. Oliver, C. Clyne og J.-B. Laignelot, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Irland

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (¹), idet Irland
 - har undladt at gennemføre direktivets artikel 3
 - har undladt at sikre, at betingelserne i direktivets artikel 2, 3 og 4 vil blive opfyldt fuldstændig i de tilfælde, hvor de irske byggemyndigheder og Environmental Protection Agency begge har beslutningskompetence vedrørende et projekt
 - har udeladt nedrivningsarbejder fra området for den lovgivning, der gennemfører direktivet.
- Irland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Manglende gennemførelse af direktivets artikel 3

Kommissionen gør gældende, at section 173 i Planning and Development Regulations 2000, der kræver, at byggemyndighederne skal tage hensyn til erklæringen om miljøpåvirkning og oplysninger fra hørte, henhører under forpligtelsen i direktivets artikel 8 til at tage oplysninger, der er indhentet i henhold til direktivets artikel 5, 6 og 7, med i betragtning. Efter Kommissionens opfattelse svarer section 173 ikke til den videregående forpligtelse i direktivets artikel 3 til at sikre, at en vurdering af indvirkningen på miljøet påviser, beskriver og vurderer alle de forhold, der henvises til i denne bestemmelse.

Hvad angår artikel 94, 108 og 111 og bilag 6 i Planning and Development Regulations 2001, har Kommissionen bemærket følgende: Artikel 94 sammenholdt med bilag 6.2(b) fastlægger de oplysninger, som en erklæring om miljøpåvirkning skal indeholde. Det er en henvisning til de oplysninger, som bygherren skal fremkomme med i henhold til direktivets artikel 5. Der skal derfor sondres mellem denne og vurderingen af indvirkningen på miljøet, der er den generelle vurderingsprocedure. Artikel 108 og 111 forpligter byggemyndighederne til at vurdere, om en erklæring om miljøpåvirkning er tilstrækkelig. Kommissionen er af den opfattelse, at disse bestemmelser vedrører direktivets artikel 5, men at de ikke kan træde i stedet for en gennemførelse af direktivets artikel 3. De oplysninger, som en bygherre skal fremkomme med, er kun en del af en vurdering af indvirkningen på miljøet, og bestemmelser vedrørende sådanne oplysninger kan ikke træde i stedet for forpligtelsen i artikel 3.

Undladelse af at kræve, at myndighedernes indbyrdes koordination er passende

Selv om Kommissionen i princippet ikke har noget imod at beslutningskompetencen ligger på flere niveauer, eller at ansvaret for at træffe beslutninger vedrørende det samme projekt opdeles mellem forskellige beslutningstagere, er den bekymret for den præcise måde, hvorpå de forskellige beslutningstageres forpligtelser fastlægges. Efter Kommissionens opfattelse indeholder den irske lovgivning ingen forpligtelse for beslutningstagere til at koordinere effektivt med hinanden, og den er derfor i strid med direktivets artikel 2, 3 og 4.

Undladelse af at anvende direktivet på nedrivningsarbejder

Kommissionen er af den opfattelse, at når de andre betingelser, der er fastsat i direktivet, er opfyldt, skal der foretages en vurdering af indvirkningen på miljøet med hensyn til nedrivningsarbejder. Irland ville angiveligt undtage næsten alle nedrivningsarbejder ved Planning and Development Regulations 2001 (bilag 2, afsnit I, klasse 50). Efter Kommissionens opfattelse stemmer dette ganske givet ikke overens med direktivet.

(¹) EFT L 175, s. 40.

Appel iværksat den 3. februar 2009 af Barbara Becker til prøvelse af dom afsagt af Retten i Første Instans (Første Afdeling) den 2. december 2008 i sag T-212/07 — Harman International Industries, Inc. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-51/09 P)

(2009/C 82/36)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Barbara Becker (ved Rechtsanwältin P. Baronikians, og A. Hofstetter)

De andre parter i appelsagen: Harman International Industries, Inc. og Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Punkt 1 i konklusionen i dom afsagt af Retten i Første Instans den 2. december 2008 (sag T-212/07), som annullerede afgørelsen truffet af Første Appellkammer ved Harmoniseringskontoret den 7. marts 2007 (sag R-502/2006-1), ophæves.
- Punkt 3 i konklusionen i Rettens dom af 2. december 2008 ophæves.
- Indstævnte tilpligtes at betale appellants samlede omkostninger i sagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort gældende, at Retten i Første Instans fejlagtigt fastslog, at der var lighed mellem varemærket »Barbara Becker«, der blev søgt registreret af appellanten, og indstævntes varemærke »BECKER«, og derfor anvendte artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 om EF-varemærker fejlagtigt ved fastslå, at der var risiko for forveksling.

Appel iværksat den 6. februar 2009 af Den Helleniske Republik til prøvelse af dom afsagt den 11. december 2008 af Retten i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-339/06, Den Helleniske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-54/09 P)

(2009/C 82/37)

Processprog: græsk

Appel iværksat den 16. februar 2009 af Georgios Karatzoglou til prøvelse af dom afsagt den 2. december 2008 af Retten i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-471/04, Georgios Karatzoglou mod Det Europæiske Genopbygningsagentur (AER)

(Sag C-68/09 P)

(2009/C 82/38)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Den Helleniske Republik (ved I. Chalkias og S. Tassopoulou)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling.
- Dommen afsagt af Retten i Første Instans ophæves.
- Der gives Den Helleniske Republik medhold i sagen i overensstemmelse med dennes påstande.
- Kommissionen tilpligtes at betale alle sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Den Helleniske Republiks argumenter under sagen er: 1) at Retten i Første Instans har fejlfortolket artikel 16, stk. 1 og 2, og artikel 17 i forordning nr. 1227/2000 ved at antage, at den frist, som er fastsat i artikel 16, stk. 1, er ufravigelig, selv om det ud fra en fortolkning af denne forordnings artikel 16, stk. 2, og artikel 17 må lægges til grund, at fristen er vejledende, 2) at Retten i Første Instans har fejlfortolket traktatens artikel 10 og generelle retsprincipper, da Kommissionen har erkendt, at den var bekendt med de korrekte oplysninger 23 dage inden den vedtog den anfægtede beslutning, men ikke at have taget hensyn dertil, og da den har indvilliget i at modtage oplysninger fra andre medlemsstater, som blev fremsendt efter fristens udløb, men afvist at gøre det samme i forhold til Grækenland og dermed har tilsidesat principperne om loyalt samarbejde, om god forvaltning og ligebehandling, og 3) at den appellerede dom afsagt af Retten i Første Instans indeholder en selvmodsigende begrundelse, da fastslåelsen af, at fristen er ufravigelig, er i modstrid med fastslåelsen og anerkendelsen af, at Kommissionen har indvilliget i at modtage andre oplysninger, som også blev afgivet efter fristens udløb.

Parter

Appellant: Georgios Karatzoglou (ved dikigoros S.A. Pappas)

Den anden part i appelsagen: Det Europæiske Genopbygningsagentur (AER)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves.
- Den anfægtede afgørelse fra ansættelsesmyndigheden annulleres.
- Indstævnte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten gør gældende, at Retten i Første Instans ved at lægge til grund, at afskedigelser af midlertidigt ansatte ikke skal begrundes, har tilsidesat Domstolens seneste praksis, international ret og EF-traktatens artikel 253, hvorefter der gælder en almindelig begrundelsesforpligtelse.

Appellanten gør ligeledes gældende, at Retten fejlagtigt fastslog, at han ikke havde fremlagt fornøden dokumentation for, at der foreligger magtmisbrug. Han har endelig bestridt Rettens konstatering af, at princippet om god forvaltningsskik ikke er blevet tilsidesat.

Appel iværksat den 14. februar 2009 af Makhteshim-Agan Holding BV, Makhteshim-Agan Italia Srl og Magan Italia Srl til prøvelse af kendelse afsagt af Retten i Første Instans (Sjette Afdeling) den 26. november 2008 i sag T-393/06, Makhteshim-Agan Holding BV m.fl. mod Kommissionen

(Sag C-69/09 P)

(2009/C 82/39)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Makhteshim-Agan Holding BV, Makhteshim-Agan Italia Srl og Magan Italia Srl (ved advokaten K. Van Maldegem og C. Mereu)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanternes påstande

Appellanterne har efter en mundtlig forhandling nedlagt følgende påstande:

- Kendelsen afsagt af Retten i Første Instans i sag T-393/06 ophæves, og sagen antages til realitetsbehandling, og
- den anfægtede beslutning annulleres, eller

- subsidiært hjemvises sagen til Retten i Første Instans til behandling af appellanternes annullationspåstand.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne ved sagen for Retten i Første Instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne har gjort gældende, at Retten i Første Instans har begået en retlig fejl ved at afvise appellanternes påstand om annullation af Kommissionens beslutning, meddelt ved skrivelse af 12. oktober 2006, om ikke at optage aktivstoffet azinphos-methyl på [listen i] bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler ⁽¹⁾ («den anfægtede beslutning»).

Appellanterne har især hævdet, at Retten i Første Instans har begået en retlig fejl ved at afvise appellanternes søgsmål med den begrundelse, at den ikke kan antages til realitetsbehandling. Retten fastslog fejlagtigt, at den anfægtede beslutning er en retsakt, der kan ikke anfægtes i henhold til artikel 230 EF.

⁽¹⁾ EFT L 230, s. 1.

RETTEEN I FØRSTE INSTANS

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 12. februar 2009
— Lee/DE mod KHIM — Cooperativa italiana di ristorazione (PIAZZA del SOLE)

(Sag T-265/06) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figur-mærket PIAZZA del SOLE — ældre nationale og internationale ordmærker PIAZZA og PIAZZA D'ORO — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 — ingen lighed mellem tegnene)

(2009/C 82/40)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Sara Lee/DE (Utrecht, Nederlandene) (ved advocat C. Hollier-Larousse)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuld-mægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskon-toret og intervenient ved Retten: Cooperativa italiana di ristorazione Soc. coop. rl (Reggio Emilia, Italien) (ved advocat D. Caneva)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 5. juli 2006 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 235/2005-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Sara Lee/DE NV og Coepe-rativa italiana di ristorazione Soc. coop. RL.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Sara Lee/DE NV betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 294 af 2.12.2006.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 20. februar 2009
— Kommissionen mod Bertolete m.fl.

(Forenede sager T-359/07 P — T-361/07 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — kontraktansatte ved OIB — tidli-gere arbejdstagere efter belgisk ret — ændret ansættelsesord-ning — Kommissionens afgørelser om løn — ligebehandling)

(2009/C 82/41)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved D. Martin og L. Lozano Palacios, som befuld-mægtigede)

De andre parter i appelsagen: Marli Bertolete (Wolowé-Saint-Lambert, Belgien) og otte andre kontraktansatte ved Kommissi-onen for De Europæiske Fællesskaber, hvis navne fremgår af bilaget til dommen, Sabrina Abarca Montiel (Wauthier-Braine, Belgien) og 19 andre kontraktansatte ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, hvis navne fremgår af bilaget til dommen, Béatrice Ider (Halle, Belgien), Marie-Claire Desorbay (Meise, Belgien) og Lino Noschese (Braine-le-Château, Belgien) (ved advocat L. Vogel)

Sagens genstand

Tre appeller iværksat til prøvelse af domme afsagt af EU-Perso-naleretten (Anden Afdeling) den 5. juli 2007 i sag F-26/06, Bertolete m.fl. mod Kommissionen (endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser), i sag F-24/06, Abarca Montiel m.fl. mod Kommissionen (endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser), og i sag F-25/06, Ider m.fl. mod Kommissionen (endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser), med påstand om ophævelse af disse domme

Konklusion

- 1) Dommene afsagt af EU-Personaleretten (Anden Afdeling) den 5. juli 2007 i sag F-26/06, Bertolete m.fl. mod Kommissionen (endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser), i sag F-24/06, Abarca Montiel m.fl. mod Kommissionen (endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser), og i sag F-25/06, Ider m.fl. mod Kommissionen (endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser), ophæves.
- 2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes i de sager, der er anlagt af sagsøgerne i første instans, Marli Bertolete og de andre otte kontraktansatte ved Kommissionen, hvis navne fremgår af bilaget til dommen, Sabrina Abarca Montiel og de 19 andre kontraktansatte ved Kommissionen, hvis navne fremgår af bilaget til dommen, Béatrice Ider, Marie-Claire Desorbay og Lino Noschese.

3) Sagsøgerne i første instans og Kommissionen bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 283 af 24.11.2007.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 13. februar 2009 — Vitro Corporativo mod KHIM — Vallon ([√])

(Sag T-229/07) (¹)

(EF-varemærker — indsigelse — tilbagekaldelse af indsigelsen — uforment at træffe afgørelse)

(2009/C 82/42)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Vitro Corporativo, SA de CE (Nuevo Leon, Mexico) (ved avocat J. Botella Reina)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved P. López Fernández de Corres, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Vallon GmbH (Horb, Tyskland)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 7. november 2006 af Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1363/2005-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Vitro Corporativo SA de CV og Vallon GmbH

Konklusion

- 1) Det er ikke længere fornødent at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Vitro Corporativo, SA de CE betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 199 af 25.8.2007.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 10. februar 2009 — Okalux mod KHIM — Ondex (ONDACELL)

(Sag T-126/08) (¹)

(EF-varemærker — indsigelsessag — manglende betaling af indsigelsesgebyr — afgørelse, der erklærer, at indsigelsen ikke er rejst — søgsmål, der er klart uden retligt grundlag)

(2009/C 82/43)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Okalux GmbH (Marktheidenfeld, Tyskland) (ved avocat M. Beckensträter)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved G. Schneider, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Ondex SAS (Chevigny-Saint-Sauveur, Frankrig)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 22. januar 2008 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1384/2007-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Okalux GmbH og Ondex SAS

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Okalux GmbH betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 116 af 9.5.2008.

Kendelse afsagt af prææsidenten for Retten i Første Instans den 23. januar 2009 — Pannon Hóerómu mod Kommissionen

(Sag T-352/08 R)

(Særlige rettergangsformer — statsstøtte — kommissionsbeslutning, hvorved statsstøtte ydet af Ungarn til visse elektricitetsproducenter i form af aftaler om køb af elektricitet, erklæres uforenelig med fællesmarkedet — begæring om udsættelse af gennemførelsen — manglende uopsættelighed — interesseafvejning)

(2009/C 82/44)

Processprog: ungarsk

Parter

Sagsøger: Pannon Hóerómu Energiatermeló, Kereskedelmi és Szolgálató Zrt. (Pannon Hóerómu Zrt.) (Pécs, Ungarn) (ved avocats M. Kohlrusz, P. Simon og G. Ormai)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved C. Giolito og K. Talabér-Ritz, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af gennemførelsen af artikel 2 i Kommissionens beslutning K(2008) 2223 endelig udg. af 4. juni 2008 vedrørende statsstøtte ydet af Republikken Ungarn i form af aftaler om køb af elektricitet.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Kendelse afsagt af prææsidenten for Retten i Første Instans den 23. januar 2009 — Unity OSG FZE mod Rådet og EUPOL Afghanistan

(Sag T-511/08 R) ⁽¹⁾

(Særlige rettergangsformer — offentlige indkøb — afslag på et bud — begæring om udsættelse af gennemførelse — mistet chance — manglende uopsættelighed)

(2009/C 82/45)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Unity OSG FZE (Sharjah, Forenede Arabiske Emirater) (ved solicitors C. Bryant og J. McEwen)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved G. Marhic og A. Vitro, som befuldmægtigede) og Mission de police de l'Union européenne en Afghanistan (EUPOL Afghanistan) (Kabul, Afghanistan)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af gennemførelsen af beslutning vedtaget af EUPOL Afghanistan inden for rammerne af en offentlig udbudsprocedure om ikke at antage sagsøgerens bud og tildele kontrakten om levering af vagt- og personbeskyttelses-tjenesteydelser til en anden bydende

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

⁽¹⁾ EUT C 32 af 7.2.2009.

Sag anlagt den 3. oktober 2008 — CISAC mod Kommissionen

(Sag T-442/08)

(2009/C 82/46)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: International Confederation of Societies of Authors and Composers CISAC (Neuilly-sur-Seine) (ved lawyers J.-F. Bellis og K. Van Hove)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Artikel 3 i Kommissionens beslutning af 16. juli 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/C2/38.698 — CISAC) annulleres.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med dette søgsmål har sagsøgeren i henhold til artikel 230 EF nedlagt påstand om annullation af artikel 3 i Kommissionens beslutning af 16. juli 2008 (sag COMP/C2/38.698 — CISAC), hvori det fastslås, at 24 af CISAC's selskaber i EØS har anvendt en samordnet praksis i strid med artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 »ved at have samordnet de territoriale afgrænsninger af de gensidige repræsentationsbemyndigelser, de hver især var tildelt, på en måde, som begrænser en licens til hvert forvaltningsselskabs nationale områder«.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet gjort gældende, at beslutningen begrænser konstateringen af overtrædelsen til tre særlige former for udnyttelse af fremførelsesrettigheder (internet, satellit-transmission samt viderebredning pr. kabel), hvorimod aftalerne om gensidig repræsentation generelt dækker alle former for udnyttelse af fremførelsesrettigheder.

Sagsøgeren har gjort to hovedanbringender gældende til støtte for søgsmålet:

- (i) Ifølge sagsøgeren begik Kommissionen en skønsfejl og tilsidesatte artikel 81 EF og artikel 253 EF ved at fastslå, at den parallelle territoriale afgrænsning, der følger af de aftaler om gensidig repræsentation, som blev indgået af CISAC-medlemmer inden for EØS, er resultatet af en samordnet praksis. Det er sagsøgerens opfattelse, at en eventuel klausul om territorial begrænsning i alle de aftaler om gensidig repræsentation, som dens medlemmer har indgået, ikke er resultatet af en samordnet praksis for at begrænse konkurrencen. Denne situation foreligger snarere, fordi alle selskaberne fandt, at det var i deres medlemmer interesse at optage en sådan klausul i deres aftaler om gensidig repræsentation.
- (ii) Subsidiært har sagsøgeren gjort gældende, at såfremt der foreligger en samordnet praksis vedrørende territoriale afgrænsninger, udgør denne ikke en begrænsning af konkurrencen i henhold til artikel 81 EF af to årsager. For det første er den påståede samordnede praksis vedrørende territoriale afgrænsninger ikke ulovlig, fordi den omhandler en form for konkurrence, som ikke er beskyttelsesværdig. For det andet er den påståede praksis, selv om den måtte anses for at begrænse konkurrencen, ikke i strid med artikel 81, stk. 1, EF, fordi den er nødvendig og står i et rimeligt forhold til et legitimt mål.

Sag anlagt den 29. december 2008 — Evropaiki Dynamiki mod Kommissionen

(Sag T-591/08)

(2009/C 82/47)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athen, Grækenland) (ved lawyers N. Korogiannakis og P. Katsimani)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- EUROSTAT's beslutning om at vælge sagsøgeren, der har afgivet bud som svar på en åben udbudsprocedure vedrørende »Statistical Information Technologies«, Del 2 »SDMX development« og Del 3 »SDMX support« som den anden kontrahent i rækkefølgen (EUT 2008/S 120-159017), meddelt sagsøgeren ved to separate skrivelser, dateret den 17. oktober 2008, og alle forbundne beslutninger vedtaget af EUROSTAT, herunder beslutningen om at tildele kontrakten til den valgte bydende, annulleres.
- EUROSTAT tilpligtes at betale 4 326 000 EUR til sagsøgeren i erstatning for de tab, som sagsøgeren har lidt som følge af den omhandlede udbudsprocedure.
- EUROSTAT tilpligtes at betale sagsøgerens retsomkostninger og udgifter i forbindelse med dette søgsmål, også hvis sagsøgeren ikke får medhold.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved dette søgsmål har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation i henhold til artikel 230 EF af EUROSTAT's beslutninger om at vælge sagsøgeren, der har afgivet bud som svar på en åben udbudsprocedure vedrørende »Statistical Information Technologies«, Del 2 »SDMX development« og Del 3 »SDMX support« som den anden kontrahent i rækkefølgen (EUT 2008/S 120-159017), som blev meddelt sagsøgeren ved to separate skrivelser, dateret den 17. oktober 2008, samt påstand om erstatning for tab efter artikel 235 EF.

Sagsøgeren har gjort gældende, at EUROSTAT foretog forskellige åbenbare fejlskøn, hvorved den ordregivende myndighed angiveligt tilsidesatte grundlæggende regler og almindelige principper for offentlige indkøb. Det gøres gældende, at der blev foretaget en mangelfuld bedømmelse af sagsøgerens bud, at EUROSTAT undlod at give en begrundelse, nægtede at forholde sig til sagsøgerens detaljerede administrative klage med tilhørende bemærkninger, og at EUROSTAT undlod at meddele sagsøgeren resultatet af sin interne undersøgelse.

Sagsøgeren har yderligere anført, at tilbudsgiverne blev udsat for forskelsbehandling, at en af deltagerne i det valgte konsortium ikke opfyldte udelukkelseskriterierne, og at finansforordningens artikel 93, stk. 1, og artikel 94 blev tilsidesat. For det tilfælde, at Retten måtte fastslå, at sagsøgte har tilsidesat finansforordningen og/eller principperne om gennemsigtighed og ligebehandling, og i lyset af, at Retten — sandsynligvis — først vil afsige dom i sagen, efter at kontrakten er fuldt ud gennemført, har sagsøgeren yderligere nedlagt påstand om en økonomisk kompensation på EUR 4 326 000 fra EUROSTAT, der svarer til den bruttofortjeneste i forbindelse med den nævnte åbne udbudsprocedure Del 2 og Del 3 runde, som sagsøgeren forventede at ville have opnået ved en tildeling af kontrakten.

Sag anlagt den 6. januar 2009 — Dredging International og Ondernemingen Jan de Nul mod EMSA

(Sag T-8/09)

(2009/C 82/48)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Dredging International NV (Zwijndrecht, Belgien) og Ondernemingen Jan de Nul NV (Hofstade-Aalst, Belgien) (ved lawyer R. Martens)

Sagsøgt: Det Europæiske Søfartssikkerhedsagentur (EMSA)

Sagsøgernes påstande

- EMSA's afgørelse om ikke at antage budet fra Joint Venture Oil Combat (JVOC), som udgøres af sagsøgerne, og om at tildele kontrakten til den valgte bydende, annulleres.
- Det fastslås, at den kontrakt, der blev indgået mellem EMSA og den valgte bydende i henhold til udbudsproceduren EMSA/NEG/3/2008, er ugyldig.
- Der træffes bestemmelse om betaling af erstatning for det tab, som JVOC har lidt som følge af den anfægtede afgørelse, foreløbigt fastsat til 725 500 EUR, som forhøjes med morarenter beregnet fra datoen for anlæggelsen af dette søgsmål.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder JVOC's udgifter til juridisk bistand.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I den foreliggende sag har sagsøgerne nedlagt påstand om annullation af sagsøgtes afgørelse om ikke at vælge sagsøgernes bud som svar på udbudsproceduren EMSA/NEG/3/2008 (del nr. 2: Nordsøen) vedrørende tjenesteydelseskontrakter om beredskabsfartøj[er] ⁽¹⁾ til olieopsamling og om at tildele kontrakten til den valgte bydende. Sagsøgerne har endvidere nedlagt påstand om erstatning for de tab, som sagsøgerne angiveligt har lidt som følge af udbudsproceduren.

Sagsøgerne har gjort fire anbringender gældende til støtte for søgsmålet.

Sagsøgerne har for det første gjort gældende, at sagsøgte ved at afvise at give sagsøgerne de oplysninger, som de har anmodet om, vedrørende begrundelsen for, at deres bud ikke blev antaget, og om de kvaliteter og relative fordele, der kendetegner den valgte bydende, tilsidesatte forordningens ⁽²⁾ artikel 135, stk. 2, artikel 253 EF og de væsentlige formforskrifter om begrundelsespligt og retten til forsvar. Sagsøgerne har endvidere gjort gældende, at sagsøgte undlod at suspendere indgåelsen af kontrakten med den valgte bydende, mens sagsøgtes udveksling af relevante oplysninger med sagsøgerne fandt sted, hvorved sagsøgte tilsidesatte finansforordningens ⁽³⁾ artikel 105, stk. 2,

og artikel 158a, stk. 1, i Kommissionens forordning nr. 2342/2002 ⁽⁴⁾.

Sagsøgerne har for det andet gjort gældende, at sagsøgte foretog åbenbare urigtige skøn ved bedømmelsen af den valgte bydendes bud, hvorved sagsøgte tilsidesatte ligebehandlingsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling i finansforordningens artikel 89.

Sagsøgerne har for det tredje anført, at sagsøgeren foretog flere urigtige skøn ved sin afgørelse om ikke at antage sagsøgernes bud under henvisning til, at sagsøgernes bud ikke overholdt udbudsspecifikationernes artikel 12.2, uden at undersøge sagsøgernes argumenter nærmere. Sagsøgte tilsidesatte derfor ifølge sagsøgerne proportionalitetsprincippet, ligebehandlingsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling i finansforordningens artikel 89, stk. 1.

Sagsøgerne har for det fjerde gjort gældende, at sagsøgtes fortolkning af udbudsspecifikationernes artikel 12.2 indebærer, at budgetloftet er åbenbart urimeligt og gør det umuligt for andre bud at opfylde kravene.

⁽¹⁾ EUT 2008/S 48-065631.

⁽²⁾ Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerheds forordning af 9.12.2003 om gennemførelsesbestemmelser til finansforordningen, der finder anvendelse på Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerheds budget, der blev vedtaget af bestyrelsen den 3.7.2003.

⁽³⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25.6.2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 248, s. 1).

⁽⁴⁾ Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23.12.2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, EFT L 357, s. 1.

Sag anlagt den 9. januar 2009 — Evropaiki Dynamiki mod Kommissionen

(Sag T-17/09)

(2009/C 82/49)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athen, Grækenland) (ved lawyer N. Korogiannakis)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning om ikke at antage sagsøgerens bud, indgivet som svar på en åben udbudsprocedure VT/2008/019 — EMPL EESSI om »It-tjenester og produkter i forbindelse med EESSI-projektet⁽¹⁾ (Electronic Exchange of Social Security Information)« meddelt sagsøgeren ved skrivelse af 30. oktober 2008 og alle forbundne beslutninger, herunder beslutningen om at tildele kontrakten til den valgte bydende, annulleres.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale 883 703,50 EUR til sagsøgeren i erstatning for de tab, som sagsøgeren har lidt som følge af den omhandlede udbudsprocedure.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagsøgers retsomkostninger og udgifter i forbindelse med dette søgsmål, også hvis sagsøgeren ikke får medhold.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I den foreliggende sag har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning om ikke at vælge sagsøgerens bud som svar på den åbne udbudsprocedure VT/2008/019 — EMPL CAD A/17543 om It-tjenester og produkter i forbindelse med EESSI-projektet (Electronic Exchange of Social Security Information) og om at tildele kontrakten til den valgte bydende. Sagsøgeren har endvidere nedlagt påstand om erstatning for påståede tab som følge af udbudsproceduren.

Sagsøgeren har gjort fire anbringender gældende til støtte for søgsmålet.

For det første har sagsøgeren gjort gældende, at den valgte bydende har fået særbehandling af Kommissionen i forbindelse med tildelingen af flere andre kontrakter, og at denne bydende blev foretrukket i den foreliggende udbudsrunde. Sagsøgeren har anført, at virksomheden selv har været udsat for systematisk forskelsbehandling fra Kommissionens side i samme forbindelse.

For det andet har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen ikke respekterede reglerne om udelukkelseskriterierne i udbudsspecifikationerne og derfor tilsidesatte finansforordningens⁽²⁾ artikel 93 og 94 og artikel 133a og 134 i finansforordningens gennemførelsesbestemmelser samt artikel 45 i direktiv 2004/18/EF⁽³⁾.

For det tredje hævder sagsøgeren, at Kommissionen foretog flere fejlskøn ved bedømmelsesudvalgets bedømmelse af sagsøgerens bud.

For det fjerde anfægter sagsøgeren, at Kommissionen baserede sin bedømmelse af sagsøgerens bud på generelle og vilkårlige betragtninger, at den undlod at begrunde sin beslutning, og at den foretog flere fejlskøn i den sammenhæng.

⁽¹⁾ EUT 2008/S 111-148231.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25.6.2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 248, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31.3.2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134, s. 114).

Sag anlagt den 19. januar 2009 — Stella Kunststofftechnik mod KHIM — Stella Pack (Stella)

(Sag T-27/09)

(2009/C 82/50)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Stella Kunststofftechnik GmbH (Eltville, Tyskland) (ved Rechtsanwältin M. Beckensträter)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Stella Pack Sp. z o. o. (Lubartow, Republikken Polen)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 13. november 2008 af Fjerde Appellkammer, der blev forkyndt den 19. november 2008, annulleres og det fastslås, at begæringen om fortabelse af 22. december 2006 skulle have været afvist som uegnet til realitetsbehandling.
- Subsidiært udsættes afgørelsen vedrørende begæringen om fortabelse af 22. december 2006, idet afgørelsen af 13. november 2008 — herunder Annullationsafdelingens afgørelse af 27. februar 2008 — ophæves, indtil indsigelsessagen vedrørende indsigelse B 863177 er afsluttet og har fået retskraft.
- Intervenienten tilpligtes at betale sagens omkostninger, der kan erstattes, herunder de omkostninger, der var forbundet med sagen for appelkammeret, herunder Harmoniseringskontorets omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret fortabt: Ordmærket »Stella« for varer i klasse 6, 8, 16, 20 og 21 (EF-varemærke nr. 15 479)

Indehaver af EF-varemærket: Stella Kunststofftechnik

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres fortabt: Stella Pack Sp. z o. o.

Annullationsafdelingens afgørelse: EF-varemærket erklæret fortabt for visse varer i klasse 6, 8, 16 og 20

Appelkammerets afgørelse: Afslag på sagsøgerens klage

Søgsmålsgrunde: Der er ikke blevet taget hensyn til betingelserne for antagelse til realitetsbehandling i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 ⁽¹⁾ og forordning (EF) nr. 2868/95 ⁽²⁾, der skal undersøges ex officio i sagen om erklæring af fortabelse.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 af 13.12.1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker (EFT L 303, s. 1)

Sag anlagt den 21. januar 2009 — Park mod KHIM — Bae (PINE TREE)

(Sag T-28/09)

(2009/C 82/51)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Mo-Hwa Park (Hillscheid, Tyskland) (ved Rechtsanwalt P. Lee)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Chong-Yun Bae (Berlin, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 13. november 2008 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 1882/2007-4 annulleres.
- Intervenienten tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen for appelkammeret.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret fortabt: Figurmærket »PINE TREE« for varer i klasse 28 (EF-varemærke nr. 318 857)

Indehaver af EF-varemærket: Chong-Yun Bae

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres fortabt: Mo-Hwa Park

Annullationsafdelingens afgørelse: Det omhandlede EF-varemærke erklæret fortabt

Appelkammerets afgørelse: Ophævelse af den anfægtede afgørelse og afslag på begæringen om, at varemærket erklæres fortabt

Søgsmålsgrunde: Klagen kan ikke antages til realitetsbehandling og der er ikke gjort brug af det pågældende EF-varemærke i henhold til artikel 15 og artikel 50, stk. 1, første punktum, i forordning 40/94 ⁽¹⁾, således at retten kunne være opretholdt.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 21. januar 2009 — Engelhorn mod KHIM — The Outdoor Group (peerstorm)

(Sag T-30/09)

(2009/C 82/52)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Engelhorn KGaA (Mannheim, Tyskland) (ved Rechtsanwalt W. Göpfert)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: The Outdoor Group Limited (Northampton, Det Forenede Kongerige)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 28. oktober 2008 af Femte Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 167/2008-5) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Engelhorn KGaA

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »peerstorm« for varer og tjenesteydelser i klasse 25 (EF-varemærke nr. 4 115 382)

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: The Outdoor Group Limited

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Ordmærket »PETER STORM« for varer i klasse 25 (EF-varemærke nr. 833 566) samt det engelske varemærke »PETER STORM« for varer i klasse 18

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen ikke taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Ophævelse af Indsigelsesafdelingens afgørelse og afslag på varemærkeansøgningen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 ⁽¹⁾, da der ikke er risiko for forveksling af de omtvistede varemærker og af regel 22 i forordning (EF) nr. 2868/95 ⁽²⁾, da det ikke på tilstrækkelig måde er blevet påvist, at der er gjort brug af det andet varemærke, således at retten er blevet opretholdt.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 af 13.12.1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker (EFT L 303, s. 1).

Sag anlagt den 26. januar 2009 — Den Portugisiske Republik mod Kommissionen

(Sag T-33/09)

(2009/C 82/53)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Den Portugisiske Republik (ved L. Inez Fernandes og J. A. de Oliveira, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Principalt annulleres beslutning K(2008) 7419 af 25. november 2008, hvorved Kommissionen krævede, at Den Portugisiske Republik betalte den tvangsbøde, den med virkning fra den 10. januar 2008 blev pålagt ved De Europæiske Fællesskabers Domstols dom i sag C-70/06.
- Subsidiært annulleres den nævnte beslutning i det omfang, den har retsvirkninger for tiden efter den 29. januar 2008.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger, eller — hvis Domstolen alene nedsætter tvangsbøden — hver part pålægges at bære sine egne omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den Portugisiske Republik har i henhold til artikel 230 EF nedlagt påstand om den anfægtede beslutnings annullation med den begrundelse, at Kommissionen har tilsidesat EF-traktaten eller de retsregler, der vedrører dennes gennemførelse.

Kommissionen har ifølge Den Portugisiske Republik tilsidesat EF-traktaten eller retsregler, der vedrører dens gennemførelse, ved at kræve, at sagsøgeren for perioden mellem den 10. januar og den 17. juli 2008 betaler den daglige tvangsbøde, som den blev pålagt af Domstolen i sag C-70/06, uanset at Portugal allerede fuldt ud havde opfyldt sin forpligtelse til at gennemføre direktiv 89/665 ⁽¹⁾.

Da Domstolen den 10. januar 2008 afsagde dom i sag C-70/06, hvori den pålagde Den Portugisiske Republik at betale en tvangsbøde pr. dags forsinkelse med iværksættelse af fornødne foranstaltninger til at sikre den fuldstændige opfyldelse af dommen af 14. oktober 2004, sag C-275/03, Kommissionen mod Portugal, ikke trykt i Samling af Afgørelser — hvorved lovdekret nr. 48 051 af 21. november 1967, hvorefter erstatning på grund af overtrædelse af fællesskabsretten vedrørende offentlige kontrakter eller af nationale bestemmelser til gennemførelse heraf er betinget af, at de skadelidte personer godtgør, at de retsstridige handlinger er udført uagtsomt eller forsætligt, blev krævet ophævet — havde Den Portugisiske Republik allerede godkendt lov nr. 67/2007. Denne lov ophæver det nævnte lovdekret og godkender den nye ordning for statens og andre offentlige organers ansvar uden for kontraktforhold, og Den Portugisiske Republik havde den 31. december 2007 offentliggjort loven i *Diário da República I*, Serie-A, nr. 251. Denne lov trådte i kraft tredivede dage efter dens offentliggørelse, hvilket vil sige den 30. januar 2008.

Den 4. januar 2008 underrettede Den Portugisiske Republik Domstolen herom, idet den anmodede om, at en kopi af lov nr. 67/2007 blev tilføjet sagsakterne i sag C-70/06. Henset til sagens fremskredne stadium kunne Domstolen dog ikke længere tage hensyn til denne faktiske omstændighed og afsagde sin dom den 10. januar 2008.

Den Portugisiske Republik har følgelig gjort gældende, at den tvangsbøde, der kræves betalt, kun vedrører perioden frem til den 9. januar 2008, eller i værste fald frem til den 29. januar 2008, idet datoen, da lov nr. 67/2007 trådte i kraft, ikke er sammenfaldende med datoen for dens offentliggørelse. Kommissionens krav hvad angår den efterfølgende periode er derfor helt grundløst.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 89/665/EØF af 21.12.1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter, EFT L 395, s. 33.

Sag anlagt den 23. januar 2009 — dm-drogerie markt mod KHIM — Distribuciones Mylar (dm)

(Sag T-36/09)

(2009/C 82/54)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: dm-drogerie markt GmbH + Co. KG (Karlsruhe, Tyskland) (ved lawyers O. Bludovsky og C. Mellein)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Distribuciones Mylar, SA (Gelves, Spanien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 30. oktober 2008 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 228/2008-1) annulleres, og indsigelsen forkastes i sin helhed.
- Subsidiært annulleres afgørelse truffet den 30. oktober 2008 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 228/2008-1), og sagen hjemvises til Harmoniseringskontoret.
- Mere subsidiært annulleres afgørelse truffet den 30. oktober 2008 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 228/2008-1).
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: dm-drogerie markt GmbH + Co. KG

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »dm« for varer i klasse 1, 3-6, 8-11, 14, 16, 18, 20-22, 24-32, 34 og for tjenesteydelser i klasse 40

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Distribuciones Mylar, SA

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Den spanske varemærkeregistriering nr. 2 561 742 af figurmærket »DM« for varer og tjenesteydelser i klasse 9 og 39

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Delvis medhold i indsigelsen

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 57 og 59 i Rådets forordning nr. 40/94, idet appelkammeret med urette ikke anså sagsøgtets skrivelse af 8. juni 2007 for at have opsættende virkning i forhold til klagefristen. Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 40/94, idet appelkammeret med urette vurderede, at der var risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker, fordi de omfattede varer var af lignende art. Tilsidesættelse af regel 17, stk. 2, og 4 i Kommissionens forordning nr. 2868/95⁽¹⁾, idet appelkammeret ikke anså, at den anden part i sagen for appelkammeret havde forsømt at angive væsentlige oplysninger i indsigelsen.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 af 13.12.1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker (EFT 1995 L 303, s. 1).

Sag anlagt den 26. januar 2009 — Advance Magazine Publishers mod KHIM — Selecciones Americanas (»VOGUE CAFÉ«)

(Sag T-40/09)

(2009/C 82/55)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Advance Magazine Publishers, Inc. (New York, De Forenede Stater) (ved barrister T. Alkin)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Selecciones Americanas, SA (Sitges (Barcelona), Spanien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 19. november 2008 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 280/2008-4) annulleres, for så vidt som den vedrører indsigelsen støttet på de spanske varemærkeregistrieringer nr. 255 186 og 2 529 728.
- Afgørelse truffet den 19. november 2008 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 280/2008-4) omgøres således, at behandlingen af indsigelsen afventer udfaldet af indsigelsen vedrørende EF-varemærkeansøgning nr. 3 064 219.
- Den anden part i sagen for appelkammeret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Advance Magazine Publishers, Inc.

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »VOGUE CAFÉ« for varer og tjenesteydelser i klasse 21, 25 og 43

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Selecciones Americanas, SA

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Den spanske varemærkeregistriering nr. 255 186 af figurmærket »Vogue Juan Fort, S.A. — Badalona« for varer i klasse 25, den spanske varemærkeregistriering nr. 2 529 728 af figurmærket »VOGUE studio« for varer i klasse 25, EF-varemærkeansøgning nr. 3 064 219 af figurmærket »VOGUE« for varer og tjenesteydelser i klasse 25, 35 og 39

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Medhold i indsigelsen for de ansøgte varer i klasse 25

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Til sidesættelse af artikel 43, stk. 2, i Rådets forordning nr. 40/94 og/eller af regel 22, stk. 3, i Kommissionens forordning nr. 2868/95 ⁽¹⁾, idet appelkammeret fejlagtigt fastslog, at den af den anden part i sagen for appelkammeret fremlagte dokumentation kunne påvise brug af den spanske varemærkeregistrering nr. 255 186; til sidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 40/94, idet appelkammeret fejlagtigt vurderede, at der var risiko for forveksling mellem det omhandlede EF-varemærke og den spanske varemærkeregistrering nr. 2 529 728; til sidesættelse af regel 20, stk. 7, i Kommissionens forordning nr. 2868/95, idet de af appelkammeret anførte grunde til at afslå at suspendere sagens behandling, indtil der er truffet afgørelse om indsigelsen vedrørende EF-varemærkeansøgning nr. 3 064 219, er uanvendelige.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 af 13.12.1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker (EFT L 303, s. 1).

Sag anlagt den 27. januar 2009 — Hipp & Co mod KHIM — Nestlé (Bebio)

(Sag T-41/09)

(2009/C 82/56)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Hipp & Co (Sachseln, Schweiz) (ved lawyers A. Bognár og M. Kinkeldey)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Société des Produits Nestlé, S.A. (Vevey, Schweiz)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 25. november 2008 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1790/2007-2) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Hipp & Co

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmerket »Bebio« for varer i klasse 5, 29, 30 og 32

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Société des Produits Nestlé, SA

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Den internationale varemærkeregistrering nr. 187 436 af ordmerket »BEBA« for varer i klasse 5, 29 og 30; EF-varemærkeregistrering nr. 3 043 387 af ordmerket »BEBA« for varer i klasse 5, 29 og 30

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen delvist taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Til sidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 40/94, idet appelkammeret fejlagtigt vurderede, at der var risiko for forveksling mellem de omhandlede varemærker.

Sag anlagt den 9. februar 2009 — Kommissionen mod Antiche Terre

(Sag T-51/09)

(2009/C 82/57)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved avvocato A. Dal Ferro og V. Joris, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Antiche Terre scarl Società Agricola Cooperativa (Arezzo, Italien)

Sagsøgerens påstande

- Sagsøgte tilpligtes at tilbagebetale beløbet 479 332,40 EUR med rente i henhold til satsen i artikel 5.4.3 i de almindelige aftalebetingelser (ECB's sats + 2 %) fra datoen for modtagelsen af beløbet (fra 4. december 1997 hvad angår beløbet 461 979 EUR og fra 18. december 1997 hvad angår beløbet 17 353,40 EUR) og indtil den 1. april 2003, med rente fastsat efter samme sats fra den 4. januar 2004 indtil faktisk tilbagebetaling, fratrukket 461 979 EUR betalt den 25. januar 2005.

- Subsidiært tilpligtes sagsøgte at tilbagebetale beløbet 479 332,40 EUR med rente i henhold til italiensk ret fra den 4. januar 2004 indtil tilbagebetaling, fratrukket 461 979 EUR betalt den 25. januar 2005.
- Antiche Terre Società Agricola Cooperativa tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har ved dette søgsmål efter artikel 238 EF nedlagt påstand om tilbagebetaling af de beløb, der var forudbetalt til Antiche Terre scarl Società Agricola Cooperativa a responsabilità limitata (herefter »Antiche Terre« eller »sagsøgte«), som led i programmet THERMIE, til opførelse af et anlæg til produktion af elektricitet (10MWe) gennem en innovativ proces med kompostering af biomasse. Referenceaftalen (nr. BM/188/96) blev indgået mellem sagsøgeren og sagsøgte som koordinatør og to andre selskaber, det ene hjemmehørende i Frankrig, det andet i Spanien.

Antiche Terre oparbejdede en række betydelige forsinkelser i begyndelsen af sine aktiviteter. Selskabet anmodede om og fik bevilget en række udsættelser af færdiggørelsen af arbejdet. Sagsøgte foreslog endvidere en væsentlig ændring i anlægget, som medførte en opgivelse af den innovative proces med kompostering af biomasse og en væsentligt lavere energimængdeproduktion end oprindeligt angivet.

Kommissionen kunne ikke tillade en sådan radikal ændring af projektet, som ikke ville kunne finansieres inden for rammerne af programmet THERMIE.

Efter at have fastslået, at sagsøgte ikke havde opført anlægget i overensstemmelse med det oprindeligt fremlagte projekt, anså Kommissionen sig følgelig tvunget til træde tilbage fra kontrakt BM/188/96, idet den ligeledes bemærkede, at den manglende gennemførelse af det oprindelige projekt kunne have medført en hel eller delvis tilbagesøgning af det til sagsøgte forudbetalte beløb.

Kommissionen anmodede herefter uden resultat flere gange Terre om at tilbagebetale det forudbetalte beløb svarende til 479 332,40 EUR. Efter garantiens udløb og efter yderligere påkrav, har Kommissionen derfor indbragt sagen for Retten i Første Instans.

Sag anlagt den 11. februar 2009 — Nycomed Danmark mod EMEA

(Sag T-52/09)

(2009/C 82/58)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Nycomed Danmark ApS (Roskilde, Danmark) (ved lawyers C. Schoonderbeek og H. Speyart van Woerden)

Sagsøgt: Det Europæiske Lægemiddelagentur

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede beslutning annulleres.
- EMEA tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale de omkostninger, der er afholdt af Nycomed.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med dette søgsmål har sagsøgeren i henhold til artikel 230 EF og artikel 73a i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 ⁽¹⁾, som ændret ved nr. 1901/2006 ⁽²⁾ nedlagt påstand om annullation af beslutning »EMEA-000194-IPI01-07«, som blev truffet af Det Europæiske Lægemiddelagentur (»EMEA«) den 28. november 2008, og hvormed sagsøgeren fik afslag på sin anmodning om dispensation for et bestemt lægemiddel i henhold til forordningens artikel 11, stk. 1, litra b).

Sagsøgeren anmodede om dispensation for et kontrastmiddel til ekkokardiografi, der skulle markedsføres under varenavnet Imagify beregnet til diagnosticering af sygdomme i kranspulsåren (»CAD«) hos voksne. I den anfægtede beslutning afslog EMEA sagsøgeres anmodning om dispensation med henvisning til, at lægemidlet ikke var beregnet til behandling af sygdomme eller tilstande i kranspulsåren, men derimod til behandling af mangelfuld myokardisk perfusion, som tillige rammer børn.

Sagsøgeren gør gældende, at den anfægtede beslutning er ulovlig, idet den er baseret på en urigtig fortolkning og anvendelse begrebet »sygdom eller tilstand, som lægemidlet [...] er beregnet til« som omhandlet i artikel 11, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1901/2006, eftersom der ikke er taget hensyn til den terapeutiske indikation, der er beskrevet i den samtidig indgivne anmodning om en EF-markedsføringstilladelse, og henset til at mangelfuld myokardisk perfusion ikke er en sygdom eller tilstand, men derimod et symptom på forskellige sygdomme.

Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at den anfægtede beslutning er ulovlig, idet EMEA hermed forsøger at misbruge sin kompetence i henhold artikel 11, stk. 1, litra b), og artikel 25 i forordning (EF) nr. 1901/2006 med henblik på at virkeliggøre et mål, som ikke er omfattet af disse bestemmelser, nemlig en forpligtelse til at fremsætte forslag om en pædiatrisk undersøgelsesplan for indikationer, der ikke er omfattet af den allerede indgivne ansøgning om en EF-markedsføringstilladelse.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af 31. marts 2004 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur (EUT 2004 L 136, s. 1).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1901/2006 af 12.12.2006 om lægemidler til pædiatrisk brug og om ændring af forordning (EØF) nr. 1768/92, direktiv 2001/20/EF, direktiv 2001/83/EF og forordning (EF) nr. 726/2004 (EUT 2006 L 378, s. 1).

Sag anlagt den 11. februar 2009 — Schemaventotto mod Kommissionen

(Sag T-58/09)

(2009/C 82/59)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Schemaventotto SpA (Milano, Italien) (ved advocati M. Siragusa, G. Scassellati Sforzolini, G.C. Rizza og M. Piergiorganni)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Beslutningen/beslutningerne indeholdt i skrivelsen fra kommissær Kroes på vegne af Kommissionen af 13. august 2008 K(2008) 4494 til de italienske myndigheder vedrørende en procedure i henhold til artikel 21 i forordningen om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (sag COMP/M.4388 — Abertis/Autostrade) annulleres.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Dette søgsmål er rettet mod den beslutning, der angiveligt skulle være indeholdt i kommissær Kroes' skrivelse af 13. august 2008, hvorved Kommissionen efter sagsøgerens opfattelse meddelte de italienske myndigheder sin hensigt om ikke at forfølge sag COMP/M.4388 — Abertis/Autostrade i henhold til artikel 21 i Rådets forordning nr. 139/2004 af 20. januar 2004

om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (forordningen). Kommissionen har nemlig godkendt de lovgivningsmæssige foranstaltninger på baggrund af bekendtgørelser vedrørende procedurerne for tilladelse til »overførsel« af motorvejskoncessioner (direktiv af 2007 og dekret af 2008). Alligevel forbeholder Kommissionen i den nævnte skrivelse sin stillingtagen til de italienske retlige rammer vedrørende procedurerne for tilladelse til »overførsel« af motorvejskoncessioners forenelighed med reglerne vedrørende det indre marked.

Sagsøgeren har til støtte for sine påstande gjort gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af artikel 21 i fusionsforordningen, og har støttet sig på følgende betragtninger:

- Kommissionen kan på ingen måde henvise til ændringerne i de relevante retsfor skrifter, der er sket efter den 31. januar 2007, hvor de indledende vurderinger blev foretaget. Eftersom Kommissionens beføjelser som led i undersøgelsen i henhold til forordningens artikel 21, stk. 4, er snævert forbundet med konteksten i vurderingen af en konkret fusion på fællesskabsplan, som de omstridte nationale bestemmelser har forbindelse til, kan efterfølgende lovændringer ikke påvirke de italienske myndigheders tidligere adfærd, som medførte, at parterne i december 2006 opgav fusionen, efter at der var gået tre måneder fra godkendelsen af fusionen i henhold til forordningens artikel 6, stk. 1, litra b).
- Sagsøgeren har anfægtet Kommissionens magtmisbrug/-fordrejning, der består i et forvalgt urigtigt hjemmelsgrundlag i forhold til indholdet af den udtrykkelige beslutning om »ikke at forfølge« de omstridte italienske foranstaltninger. Det anføres i den forbindelse, at Kommissionen i henhold til forordningens artikel 21 har vedtaget en slags beslutning, som denne bestemmelse ikke omhandler, ved at beslutte, at de lovændringer, der skete medio tempore, skulle sikre, at de bekymringer, den havde udtrykt i sine foreløbige vurderinger af 31. januar 2007, ikke forekom fremover. Kommissionen har nemlig anvendt de beføjelser, den er tillagt i henhold til den nævnte artikel 21, til at erklære, at en medlemsstats generelle foranstaltninger er uforenelige med fællesskabsretten, hvorved den fuldstændig har set bort fra den konkrete fusion, som Italien tilsigtede at forhindre ved de pågældende nationale foranstaltninger.
- Kommissionen har ved at indtage det standpunkt, at de italienske lovgivningsrammer efter ændringen er gjort forenelige med fællesskabsretten, ikke taget hensyn til den usikkerhed, der senere er skabt i italiensk lovgivning af de nævnte nationale foranstaltninger, som uden tvivl ikke har medvirket til at skabe en fordelagtig ramme for eventuelle fremtidige fusioner, der vedrører markedet for motorvejskoncessioner i Italien. Endvidere skulle de regler, den italienske forvaltning vedtog i 2007 og 2008, under alle omstændigheder ligeledes findes i strid med artikel 21, for så vidt som de for en »overførsel« af motorvejskoncessioner pålægger forpligtelser, der går ud over, hvad der ellers ville påhvile de berørte personer.

**Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 6. februar
2009 — Air One mod Kommissionen****(Sag T-344/02) ⁽¹⁾**

(2009/C 82/60)

Processprog: italiensk

Formanden for Femte Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 31 af 8.2.2003.

**Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 29. januar
2009 — EMSA mod Portugal****(Sag T-4/08) ⁽¹⁾**

(2009/C 82/61)

Processprog: portugisisk

Formanden for Fjerde Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 183 af 19.7.2008.

RETTE FOR EU-PERSONALESAGER

Personalerettens dom (Første Afdeling) af 17. februar 2009 — Liotti mod Kommissionen

(Sag F-38/08) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — bedømmelse — karriereudviklingsrapport — bedømmelsesåret 2006 — bedømmelseskriterier, der kan benyttes af bedømmerne)

(2009/C 82/62)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Amerigo Liotti (Senningerberg, Luxembourg) (ved avocat F. Frabetti)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved B. Eggers og K. Herrmann, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af sagsøgerens karriereudviklingsrapport for 2006.

Konklusion

- 1) Amerigo Liottis karriereudviklingsrapport for perioden 1. januar til 31. december 2006 annulleres.
- 2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 158 af 21.6.2008, s. 26.

Personalerettens dom (Første Afdeling) af 17. februar 2009 — Stols mod Rådet

(Sag F-51/08) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — forfremmelse — forfremmelsesåret 2007 — sammenligning af fortjenester — åbenbart urigtigt skøn)

(2009/C 82/63)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Willem Stols (Halsteren, Nederlandene) (ved avocats S. Rodrigues og C. Bernard-Glanz)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved Bauer og Balta, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse om ikke at opføre sagsøgeren på listen over ansatte, der blev forfremmet til lønklasse AST 11 i forfremmelsesåret 2007.

Konklusion

- 1) Afgørelserne af henholdsvis 16. juli 2007 og 5. februar 2008, hvorved Rådet for Den Europæiske Union afviste at forfremme Willem Stols til lønklasse AST 11 i forfremmelsesåret 2007, annulleres.
- 2) Rådet for Den Europæiske Union afholder sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 183 af 19.7.2008, s. 34.

Personalerettens kendelse (Første Afdeling) af 3. februar 2009 — Carvalhal Garcia mod Rådet

(Sag F-40/08) ⁽¹⁾

(Personalesag — tidligere tjenestemænd — vederlag — uddannelsesstillæg — afslag på tildeling — søgsmål anlagt for sent — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2009/C 82/64)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Carvalhal Garcia (Sines, Portugal) (ved avocat Antas da Cunha)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bauer og J. Monteiro, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Rådets afgørelse om at ophæve betalingen af uddannelsesstillæg til sagsøgerens datter.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Carvalhal Garcia betaler alle sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 183 af 19.7.2008, s. 33.

Sag anlagt den 6. februar 2009 — Vicente Carbajosa m.fl. mod Kommissionen**(Sag F-9/09)**

(2009/C 82/65)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøgere: Isabel Vicente Carbajosa (Bruxelles, Belgien) m.fl. (ved advocats S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og E. Marchal)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulation af afgørelsen om vedtagelse og offentliggørelse af meddelelsen om udvælgelsesprøve EPSO/AD/116/08 og EPSO/AD/117/08 og afgørelserne om rettelsen af stopprøverne og de skriftlige prøver samt om bedømmelsen af de mundtlige prøver.

Sagsøgernes påstande

- Annulation af Kommissionens afgørelse om offentliggørelse og fastsættelse af adgangsbetingelserne for og om afviklingen af udvælgelsesprøve EPSO/AD/116/08 og EPSO/AD/117/08.
- Annulation af afgørelserne truffet af udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve EPSO/AD/116/08 og EPSO/AD/117/08 om rettelsen af stopprøverne og de skriftlige prøver samt om bedømmelsen af de mundtlige prøver.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 3. februar 2009 — Moshonaki mod Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene**(Sag F-10/09)**

(2009/C 82/66)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøger: Chrysanthe Moschonaki (Bruxelles, Belgien) (ved avocat N. Lhoëst)

Sagsøgt: Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Dels påstand om annulation af afgørelse om afslag på sagsøgers klage over chefen for personaleadministrationen for chikane, dels påstand om, at sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning for lidt skade.

Sagsøgerens påstande

- Annulation af afgørelse truffet af Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårenes direktør den 29. februar 2008 om afslag på sagsøgerens klage over chefen for personadministrationen for chikane.
- Om fornødent: annulation af Institutets udtrykkelige afslag af 24. oktober 2008 på den klage, sagsøgeren indgav den 27. juni 2008 i medfør af artikel 90, stk. 2.
- Institutet tilpligtes at betale sagsøgeren en erstatning, der foreløbigt fastsat til 100 000 EUR
- Institutet tilpligtes at betale sagens omkostninger.